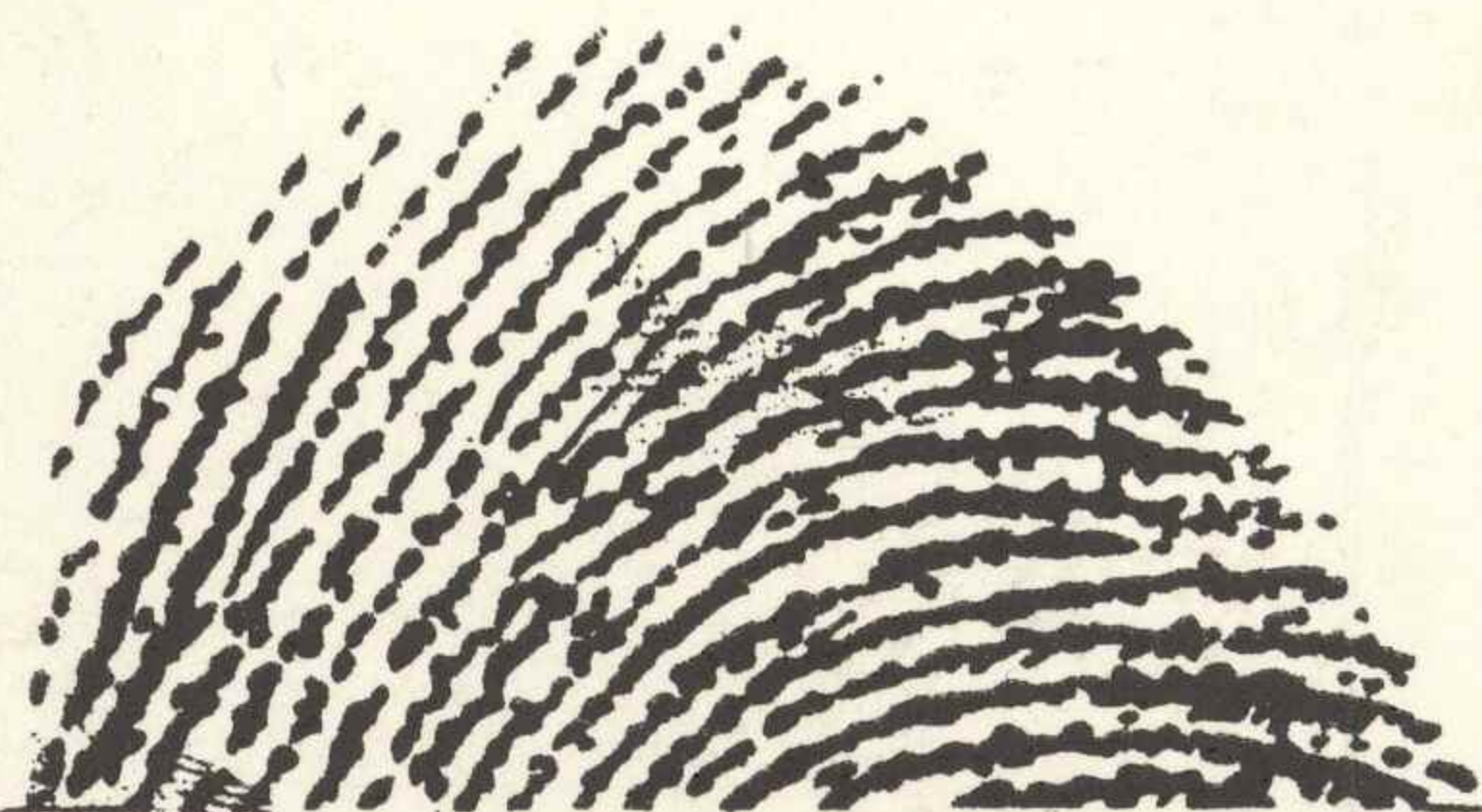
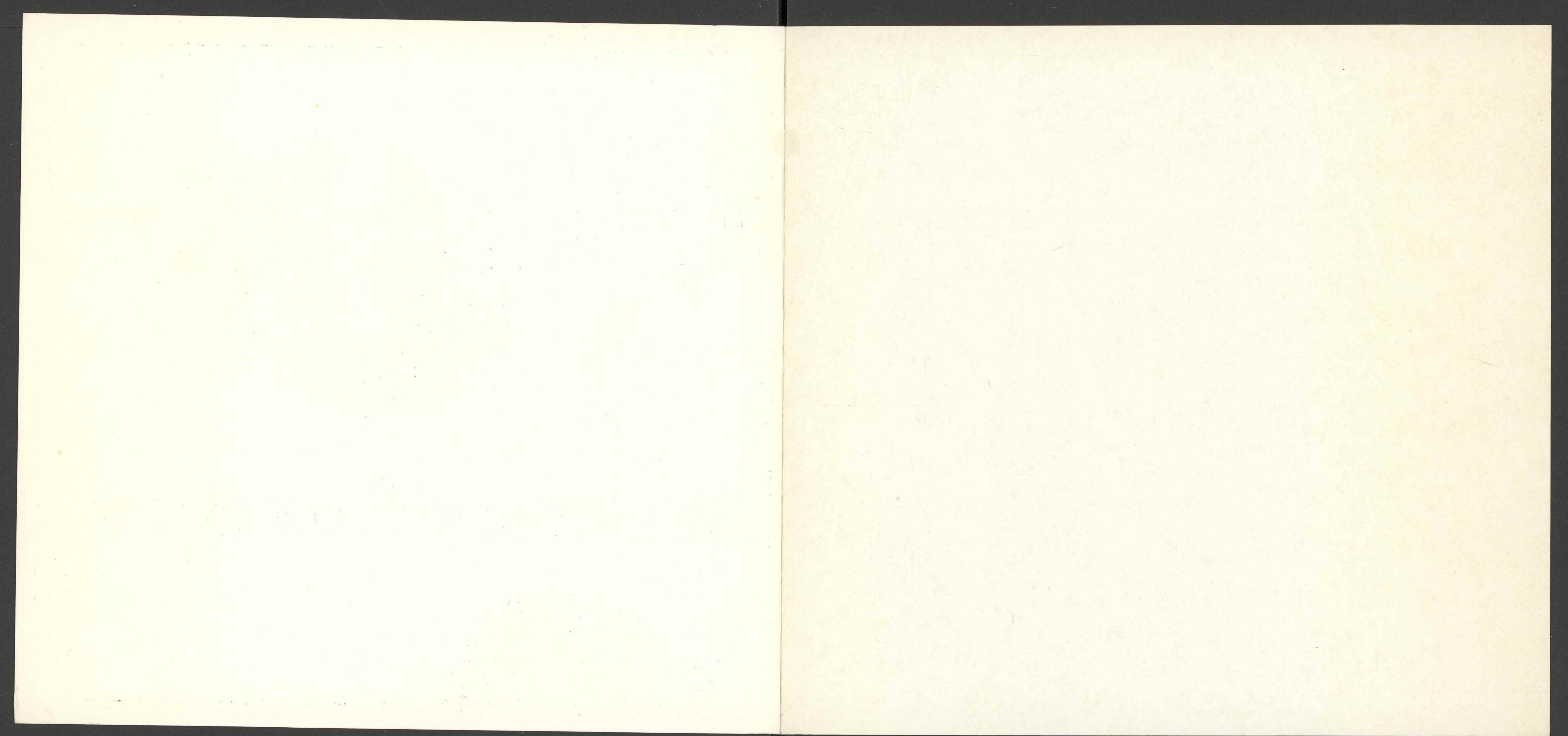

80/83

WSPÓŁCZESNA SZTUKA WĘGIERSKA

LIPIEC 1983, WARSZAWA „ZACHĘTA”,
PLAC MAŁACHOWSKIEGO 3
SIERPIEŃ 1983, KRAKÓW BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH,
PLAC SZCZEPAŃSKI 3a
WRZESIEŃ-PAŹDZIERNIK 1983, BYTOM
MUZEUM GÓRNOŚLĄSKIE, PLAC THAELMANNA 2
LISTOPAD 1983, WROCŁAW BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH,
ul. WITA STWOSZA 32

MINISTERSTWO KULTURY I SZTUKI PRL
MINISTERSTWO OŚWIATY I KULTURY WRL
MUZEUM KRÓLA STEFANA W SZÉKESFEHÉRVÁR
CENTRALNE BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH
W WARSZAWIE

WSPÓŁCZESNA SZTUKA WĘGIERSKA

WYSTAWA
PRAC
ZE ZBIORÓW SZTUKI
MUZEUM
KRÓLA STEFANA

Muzeum króla Stefana w Székesfehérvár jest jedną z najstarszych placówek muzealnych na Węgrzech. Poza znaczącymi zbiorami archeologicznymi, które znane są również za granicą, muzeum zawdzięcza swą pozycję w życiu artystycznym Węgier głównie działalności wystawienniczej. Organizowane przezeń wystawy artystyczne, przyciągające mnóstwo zwiedzających z całego kraju, prezentują z jednej strony historię sztuki węgierskiej XX wieku, a z drugiej dorobek artystyczny współczesnych klasyków oraz prace najmłodszych plastyków. Muzeum zapoczątkowało swe zbiory sztuki stosunkowo niedawno. Ich dział współczesny, obejmujący malarstwo, rysunek, rzeźbę i fotografię, powstał około dwudziestu lat temu.

Po wystawach we Florencji i Mediolanie, które odbyły się w roku 1979, dokonaliśmy selekcji materiału z naszych zbiorów na wystawę w Hamburgu w roku 1982.

Dziesięciolecie od połowy lat sześćdziesiątych do połowy siedemdziesiątych było na Węgrzech okresem bardzo szybkiego i pasjonującego rozwoju sztuki, pełnego nowych prób artystycznych. Obecna wystawa prezentuje trzech spośród największych artystów tego okresu, częściowo podkreślając ich znaczenie większą liczbą eksponowanych prac. Dezso Korniss, w latach trzydziestych wykorzystujący motywy starej sztuki węgierskiej i serbskiej w swych konstruktywistyczno-surrealistycznych obrazach, po II wojnie światowej, głównie w latach sześćdziesiątych, malował pełne wyrazu płótna, w których farba bez mała sama tworzy postaci. W jego niewielkich obrazach ukazują się abstrakcyjno-surrealistyczne postaci i wizje. Korniss jest w najlepszym znaczeniu tego słowa pośrednikiem między tendencjami zachodnio-europejskimi a sztuką węgierską. Zarówno Lili Ország, jak i Erzsébet Schaár, każda na swój sposób, zajmuje się problemami czasu, przestrzeni i pamięci. Lili Ország przeszła od wyszukanych montażu surrealistycznych do większych obrazów panelowych, zgłębiających historię. Jeśli idzie o Erzsébet Schaár, przeszła ona od małych kompozycji rzeźbiarskich, przedstawiających postacie ludzkie, otoczenie architektoniczne

oraz przestrzeń nasyconą wspomnieniami, do ogromnych konstrukcji. Wspólnie z mężem, Tiborem Viltem, wystawiała swe prace w Lehbruck-Museum w Duisburgu w roku 1977.

Próby artystyczne większości przedstawicieli młodej generacji wiążą się z tendencjami minimal art i neokonstruktivismu lat siedemdziesiątych. Pod koniec lat siedemdziesiątych pojawili się również twórcy, którzy przeszli przez okres awangardy i poszukują ideałów tradycyjnie zmierzających do uogólnień. Próby te są zgodne ze stylem i duchem szkoły tzw. „nowych gniewnych”. Na naszej wystawie pragniemy pokazać również tego rodzaju twórczość.

Muzeum króla Stefana, powstałe w 1873 roku, jest jedną z najstarszych placówek muzealnych na Węgrzech. Gromadzone tam, początkowo nieliczne eksponaty, związane głównie z archeologią i historią okręgu, szybko utworzyły niezmiernie bogate zbiory. Zbiory archeologiczne ustępują rozmiarami tylko kolekcji Węgierskiego Muzeum Narodowego (ponad osiemset tysięcy eksponatów). Co rok liczba obiektów szybko rośnie, nawet obecnie, głównie dzięki pracom wykopaliskowym, prowadzonym na terenie dawnego rzymskiego miasta Gorsium, leżącego w odległości 18 km na południe. Poza zbiorami archeologicznymi, nasze muzeum dysponuje znakomitymi kolekcjami etnograficznymi, związanymi z życiem chłopów naszego okręgu i sąsiednich rejonów. Nasze zbiory sztuki istnieją od niedawna, bo dopiero od 15 lat. Naszym celem jest prezentacja przede wszystkim współczesnej twórczości.

Stałe ekspozycje Muzeum im. króla Stefana zapoznają zwiedzających zarówno ze znaleziskami archeologicznymi na obszarze okręgu, jak i z historią Székesfehérvár. Na drugim piętrze znajduje się sala wystaw okresowych. Ponadto, na terenie całego miasta istnieją muzea i sale wystawowe należące do Muzeum im. króla Stefana. Najważniejsze z nich obejmują: średniowieczną bazylikę i lapidarium, które obejmuje ruiny i kamienne znaleziska z terenu średnio-

wiecznej bazyliki, założonej przez św. Stefana; Galeria im. Istvana Csóka, corocznie organizująca wiele wystaw artystycznych; oraz Dom Budenza ze zbiorami sztuki, zgromadzonymi przez rodzinę mieszczańską, która żyła w Székesfehérvár w XIX wieku. W dalszej przyszłości, w osiemnastowiecznym budynku dawnego klasztoru jezuickiego otwarta będzie stała ekspozycja sztuki nowoczesnej.

W ciągu ostatnich piętnastu lat Muzeum króla Stefana zdobyło sobie pewną pozycję w życiu intelektualnym Węgier, głównie dzięki wystawom artystycznym. Celem tych wystaw jest z jednej strony nadrobienie zaległości w historii węgierskiej sztuki XX wieku i spłacenie długu wobec niej, z drugiej zaś uważne śledzenie prób twórczych naszego stulecia, przedstawianie ich publiczności oraz analizowanie i interpretowanie ich wyników na bieżąco.

Székesfehérvár jest prawdopodobnie jedynie trudnym do wymówienia słowem, z którym po raz pierwszy, z okazji tej wystawy, spotykają się osoby nie znające węgierskiego. Być może, jego niemiecki odpowiednik – Stuhlweissenburg – brzmi bardziej swojsko, gdyż znany jest nam z historii. Starożytne centrum obecnego miasta rozwinęło się w odległości około sześćdziesięciu kilometrów od dzisiejszej stolicy, na obszarze Panonii, dawnej prowincji rzymskiej. Leżało na skrzyżowaniu ważnych dróg handlowych, a otaczające je bagna sprzyjały obronie. Od czasów pierwszego króla Węgier, św. Stefana, było najważniejszym ośrodkiem w kraju. W znajdującej się tam bazylice koronowano i grzebano królów. W mieście tym odbywały się sejmy i królewskie sądy, tam też napisano wiele słynnych kronik i kodeksów. Dokumenty i kroniki opisują Székesfehérvár jako silnie ufortyfikowane, pełne życia, bogate miasto o niewielkich domach, otaczających wysoką bryłę królewskiej bazyliki. W wyniku dwukrotnego oblężenia przez Turków (1543, 1601–2), ich długotrwałego panowania i walk o wyzwolenie w r. 1688, miasto zachowało zaledwie kilka budynków średniowiecznych oraz nieco dawnego bogactwa. W XVIII wieku, w okresie intensywnej odbudowy miasta, powstały najważniejsze obiekty jego przeważnie barokowej architektury, do dziś decydującej o atmosferze Székesfehérvár. W XIX wieku było waż-

nym węzłem kolejowym, siedzibą szkół i jednym z ośrodków, w których zrodziła się węgierska literatura i sztuka dramatyczna. Jeszcze ćwierć wieku temu było cichym, prowincjonalnym miastem. W ciągu ostatnich 20–25 lat szybko się rozwinęło dzięki nowym, wielkim zakładom przemysłowym (wytwórnia blach aluminiowych, fabryka radioodbiorników i telewizorów, fabryka autobusów, itd.). Obecnie liczba mieszkańców Székesfehérvár przekracza sto tysięcy. Barokowe centrum, zbudowane z wykorzystaniem pozostałości średniowiecznej zabudowy, otaczają ze wszystkich stron osiedla mieszkaniowe, coraz szybciej tętniące wielkomiejskim życiem.

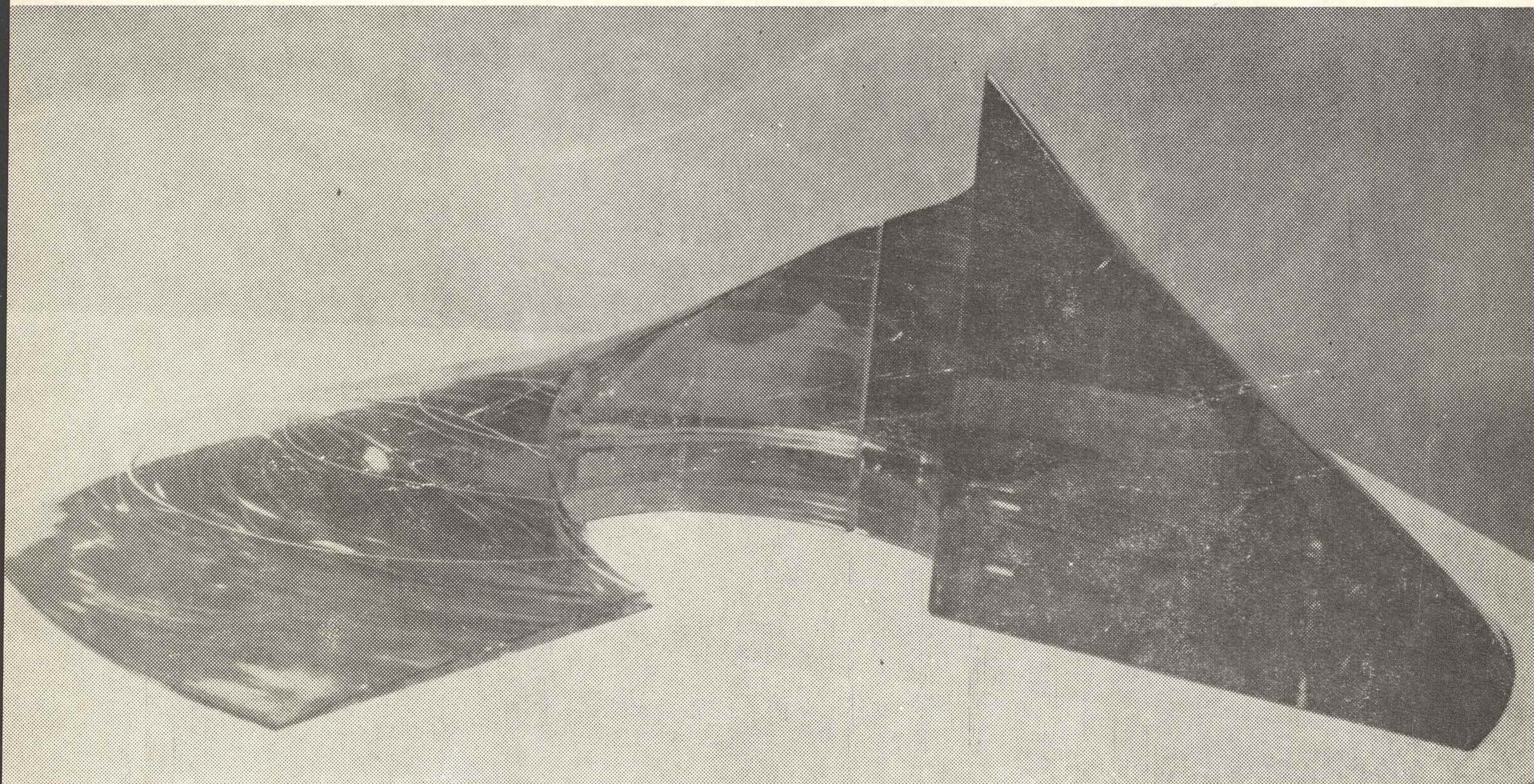
W roku 1966 ukończył wydział malarstwa dekoracyjnego Budapeszteńskiej Szkoły Sztuk Stosowanych, gdzie wykłada na wydziale ceramiki przemysłowej.

Wystawy zagraniczne

- 1977 Padwa, Biennale Internazionale della Piccola Scultura
1979 Nowy Jork, Corning Museum of Glass
Florencja – Mediolan, Arte figurativa contemporanea ungherese
1981 Essen
1983 Essen

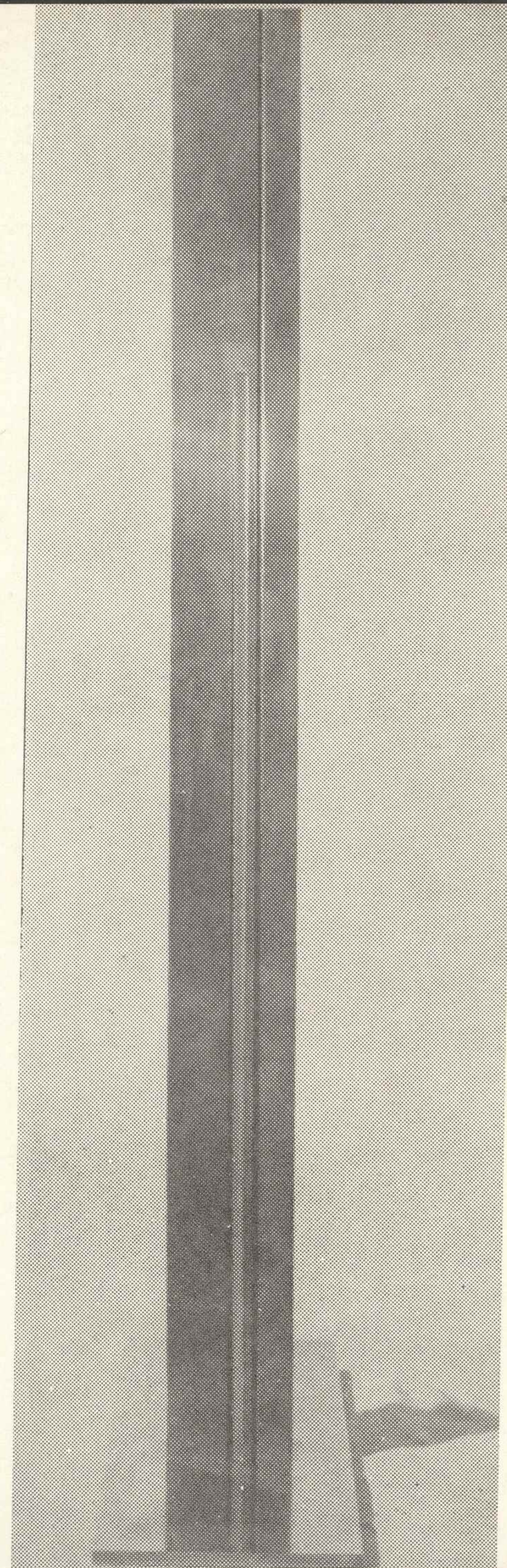
Zoltán BOHUS (1941)

*Obelisk, 1977, stal, 100×8×2,5
wł. Muzeum króla Stefana
Kosmiczna spirala II, 1979, szkło,
14×40,5×40,5
wł. Muzeum króla Stefana*

Zoltan BOHUS,
Kosmiczna spirala II

Obelisk
Zoltán BOHUS,

W roku 1959 ukończył Budapeszteńską Szkołę Sztuki. Wystawia od 1957 roku. Jego malarstwo określa fakt, że urodził się i do dziś mieszka w niezwykłym serbsko-węgierskim miasteczku Szentendre, niedaleko Budapesztu.

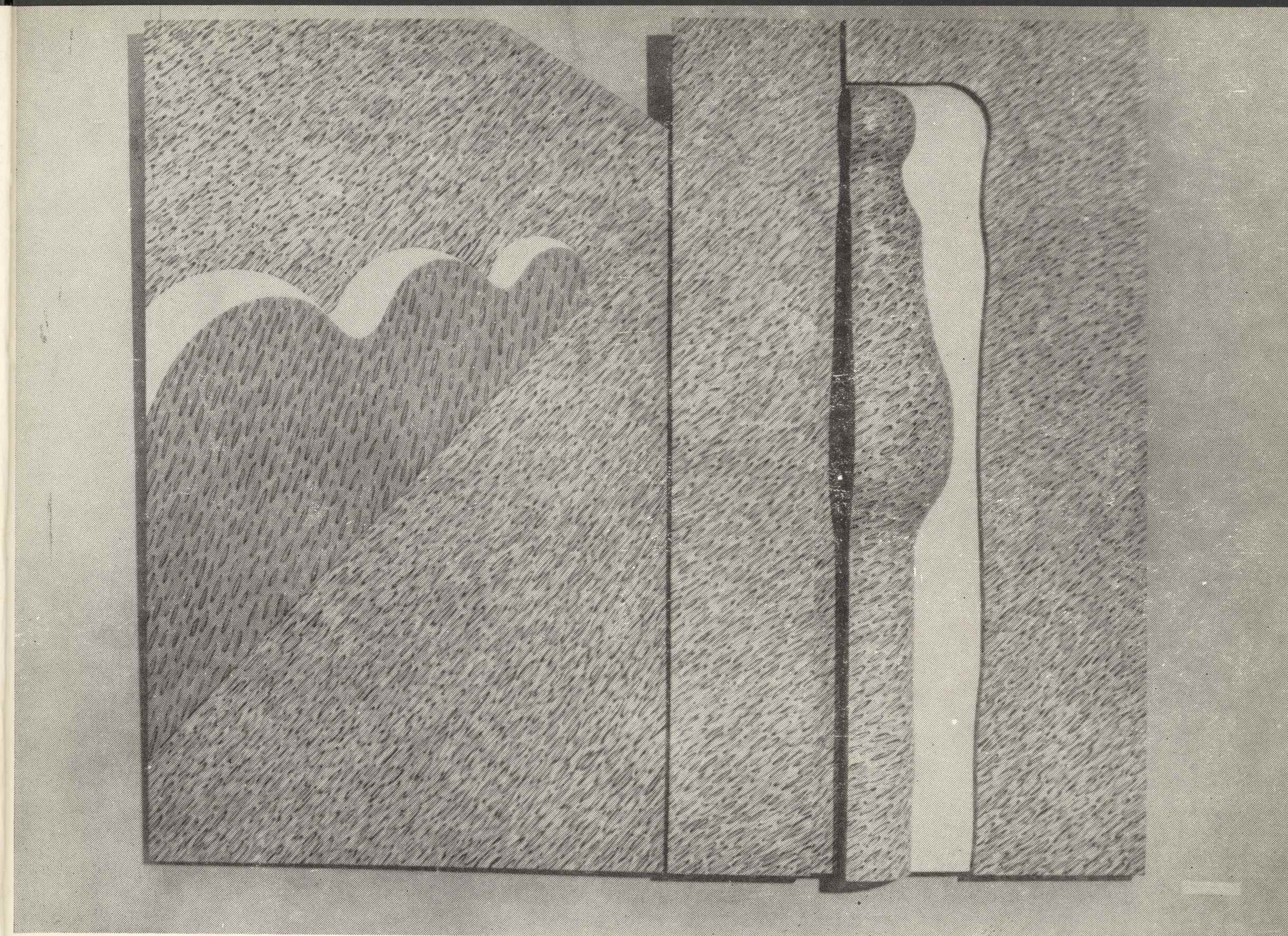
W swym pierwszym wielkim okresie, na przełomie lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych, Deim tworzył kompozycje podobne do ikon. W swych pracach nigdy nie wyłamał się z tradycji Szentendre, ale rozszerzył ich możliwości. Wykorzystywał bogate znaczeniowo motywy – postać podobną do marionetki, ślad po kropli deszczu symbolizujący przestrzeń, elementy przypominające charakterystyczną miejscową architekturę – i w ten sposób z ich pomocą stworzył sztukę ściśle umiejscowioną, a równocześnie uniwersalną.

Wystawy zagraniczne

- 1968 Amsterdam, René Suss Galerie
- 1969 Oslo, Kunstforening
- 1970 Würzburg, Städtische Galerie
- 1971 Dortmund, Museum am Ostwall
- 1977 Warszawa, Zbiory Muzeum im. króla Stefana
- 1978 Barcelona – Lizbona, Współczesne Węgierskie Sztuki Piękne
- 1982 Hamburg, Galerie Levy

Pál DEIM (1932)

Kompozycja, 1973–74, drewno polichromowane, 160×190 wł. Muzeum króla Stefana

Pál DEIM, Kompozycja

Jest inżynierem pracującym zawodowo w hucie Dunaj. Rzeźbą zajmuje się od połowy lat siedemdziesiątych. Interesują go możliwości przestrzenne płaskich form oraz technologia w plastyce i jej oddziaływanie.

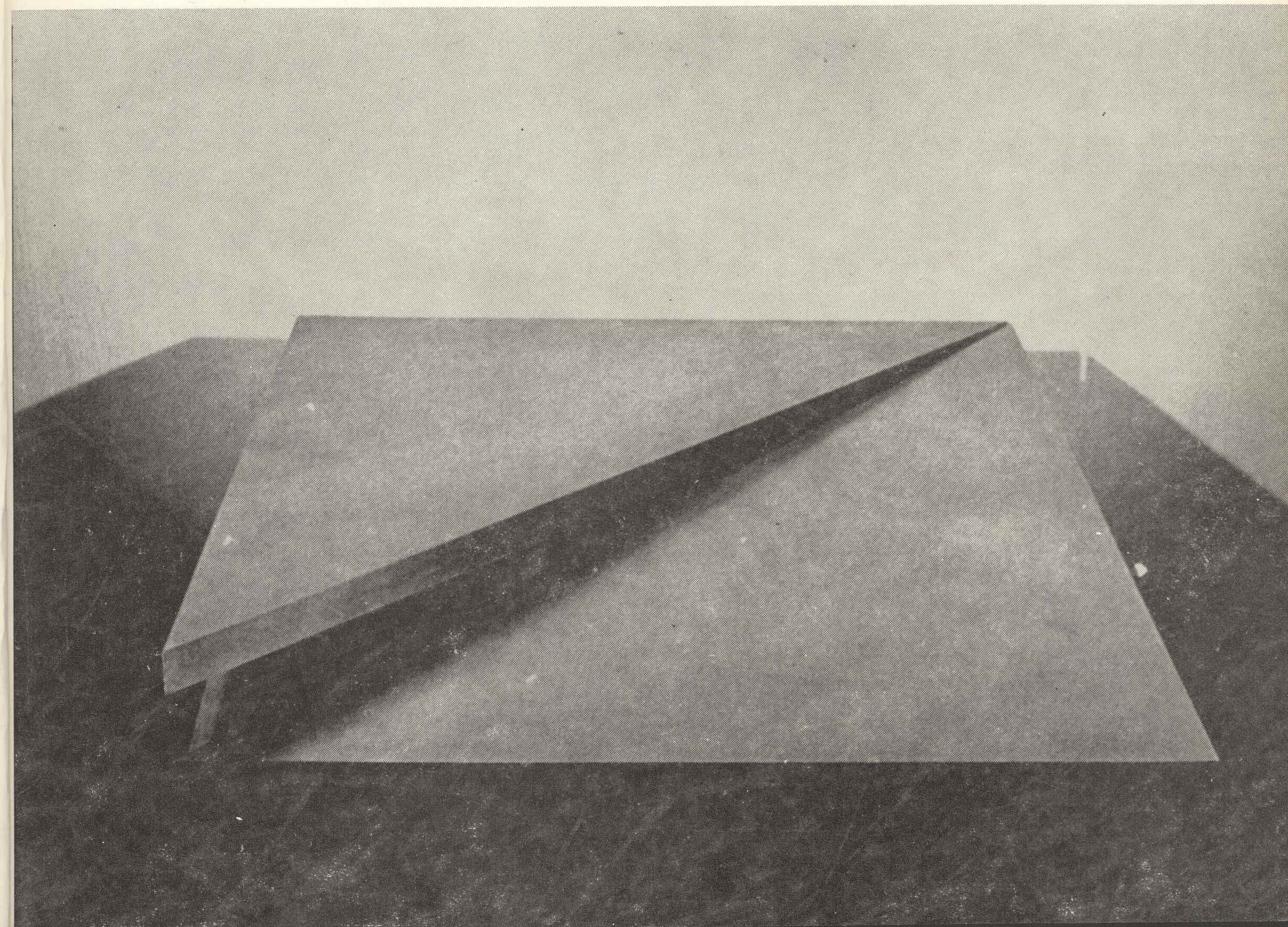
Wystawy zagraniczne

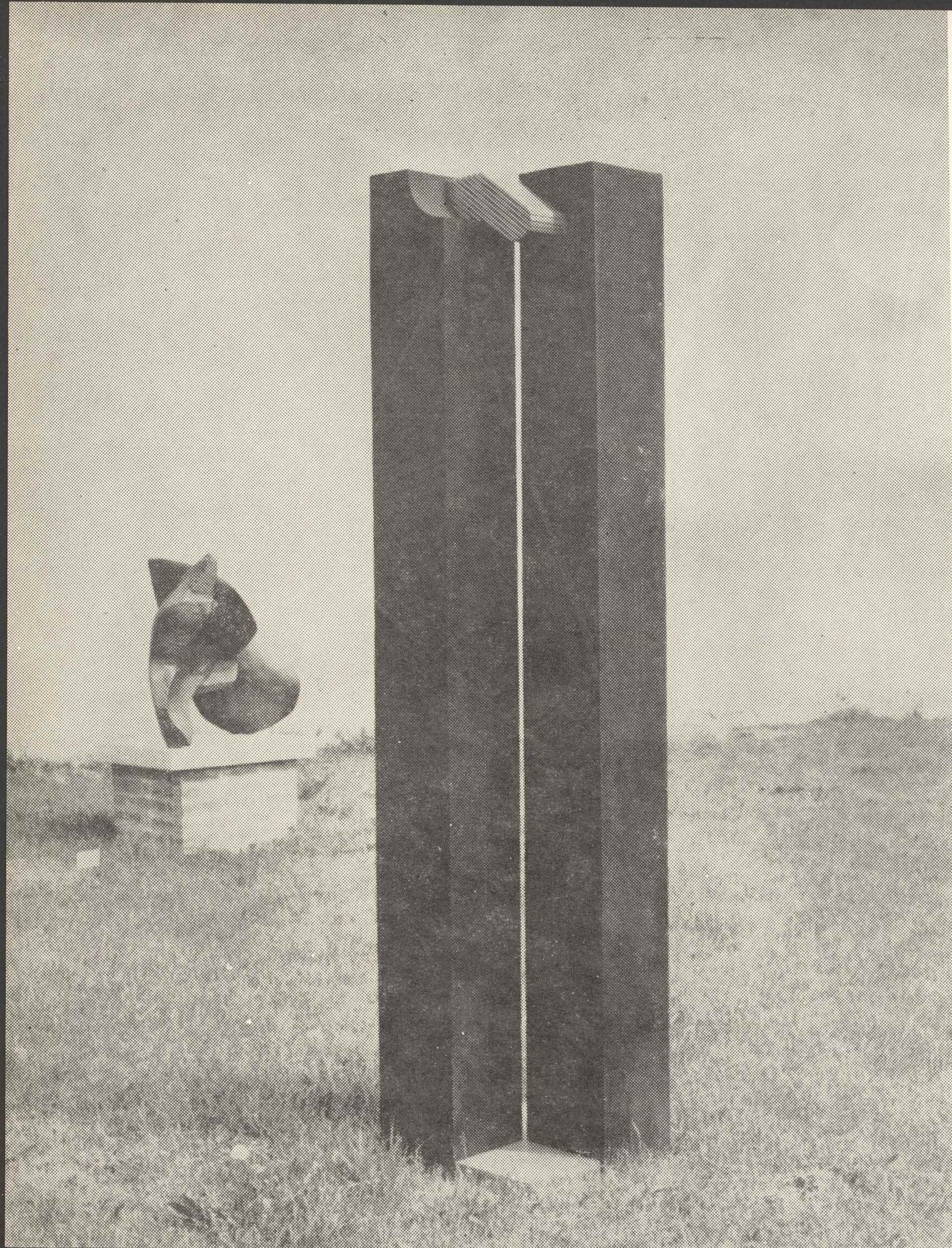
1976 A. hum GIFU City – Japonia
1981 Zagrzeb, Tendencje konstruktywistyczne w sztuce węgierskiej

Ferenc FRIEDRICH (1946)

Kolumna, 1979, stal, wys. 280
wł. Muzeum króla Stefana
Myśl, 1981, stal chromowa, 33×33×7
własność artysty
KO 36, 1981 18×11×65
własność artysty

Ferenc FRIEDRICH, *Myśl*

Ferenc FRIEDRICH,
Kolumna

Jest członkiem grupy artystów pod nazwą Warsztat Pécseński. Prowadzi wszechstronną działalność artystyczną. Maluje kompozycje geometryczne i stąd jego zainteresowanie figurami geometrycznymi i nowymi formami. Niezwykła przestrzenność tych prac wynika z przecinania się i wzajemnego przenikania figur i form. W swych fotografiach wskazuje na banalność środków masowego przekazu. Zajmuje się również sztuką video.

Wystawy zagraniczne

- 1976 Fridrikstad, Norwegian International Print Biennale Barcelona, International Video Festival
- 1978 Hongaarse Konstruktivisten Kunst-Hertogenbosch
- 1979 Monachium, Kunsthalle
- 1980 Oslo, Henia-Outstad Kunstzenter Hovihodden

Károly HALÁSZ (1946)

- Szary obraz, 1982, akryl, 140×140
wł. Muzeum króla Stefana
- Czerń – Biel, 1976, akryl, 140×140
wł. Muzeum króla Stefana
- Czerń – Biel, 1976, akryl, 140×140
wł. Muzeum króla Stefana
- Weki 1–10, 1977–1982, szkło, technika mieszana

Károly HALÁSZ, Czerń-Biel

Károly HALÁSZ,
Weki 1

Z zawodu jest monterem silników. Przez dwanaście lat uczył w szkole zawodowej. Nauczył się rzeźby od Ferencza Laborcza i tworzy mobile od roku 1967. Przez kilka lat pracował również w teatrze. Prace jego obejmują konstrukcje mechaniczne, elektryczne i elektroniczne.

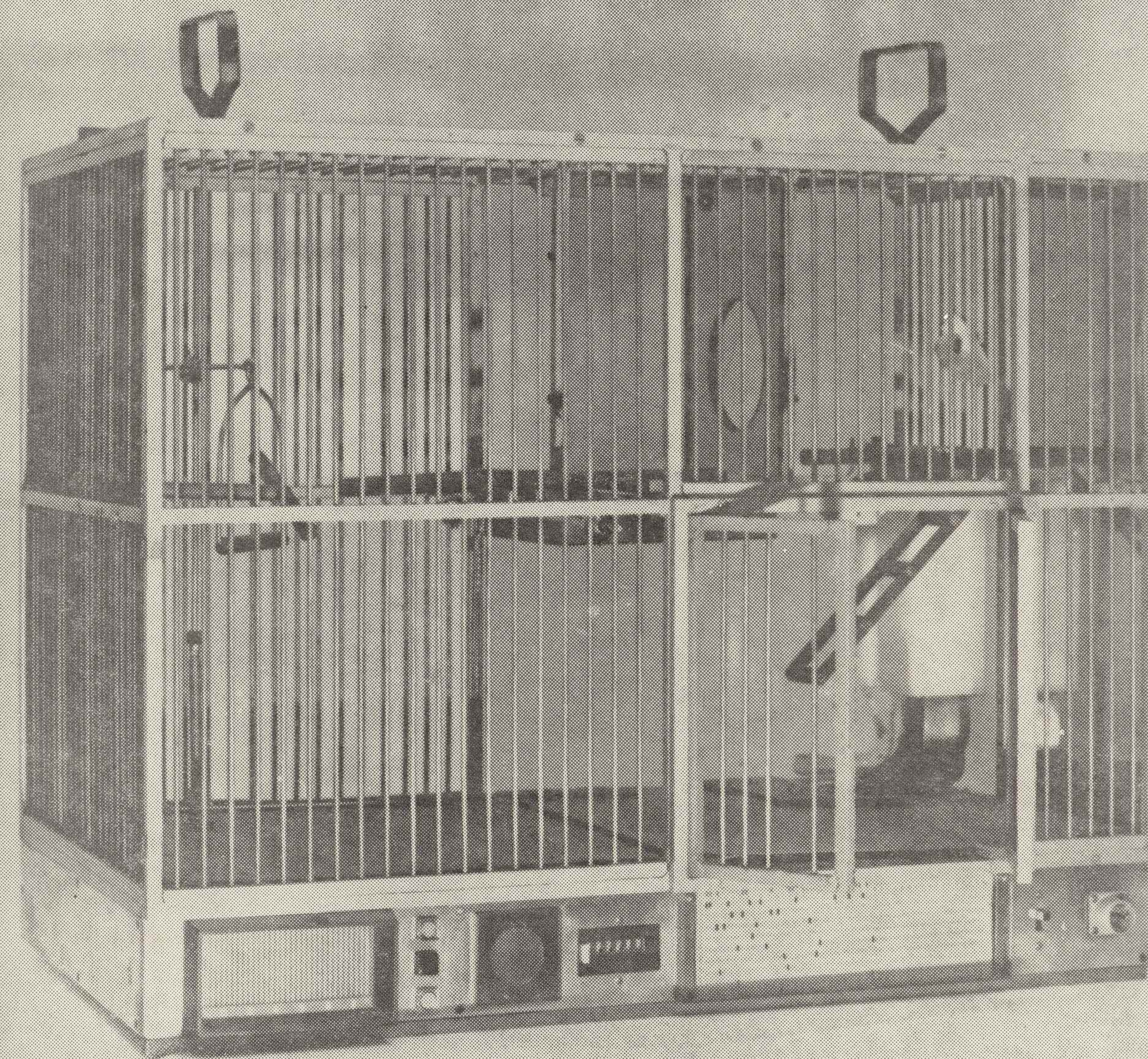
Wystawy zagraniczne

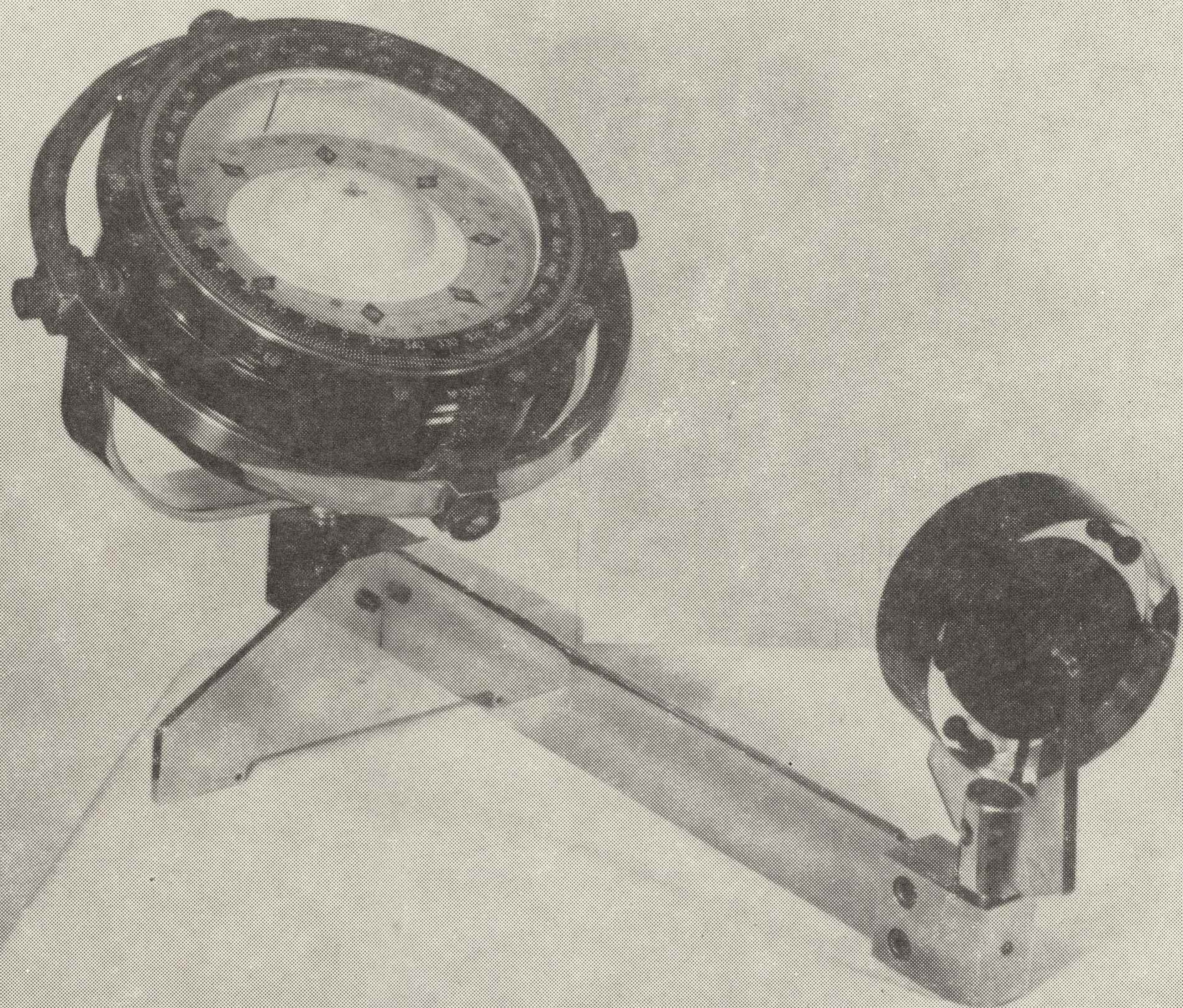
- 1969 Poznań, Łódź, Szczecin – Wystawa Grupy Artystów Węgierskich
- 1973 Buenos Aires, CAYC
Utrecht – Aspekten van hedendaagse hongaarse Kunst
- 1974 Oldenburg – Ungarische Kunst '74
- 1978 Duisburg, Lehbruck Museum
- 1979 Florencja – Mediolan, Arte figurativa contemporanea ungherese
- 1982 Hamburg, Galerie Levy

István HARASZTY (1934)

*Dezorientacja, 1976, brąz, plexi, żelazo,
48×20×25
wł. Muzeum króla Stefana
Klatka dla ptaków, 1972, brąz, stal, elementy
elektroniczne 60×32×49*

István HARASZTY, Klatka dla ptaków

Nauczył się dekorować wystawy sklepowe i długo pracował w tym zawodzie. Za swego mistrza w malarstwie uważa Dezso Kornissa. Wystawia od roku 1966.

Wystawy zagraniczne

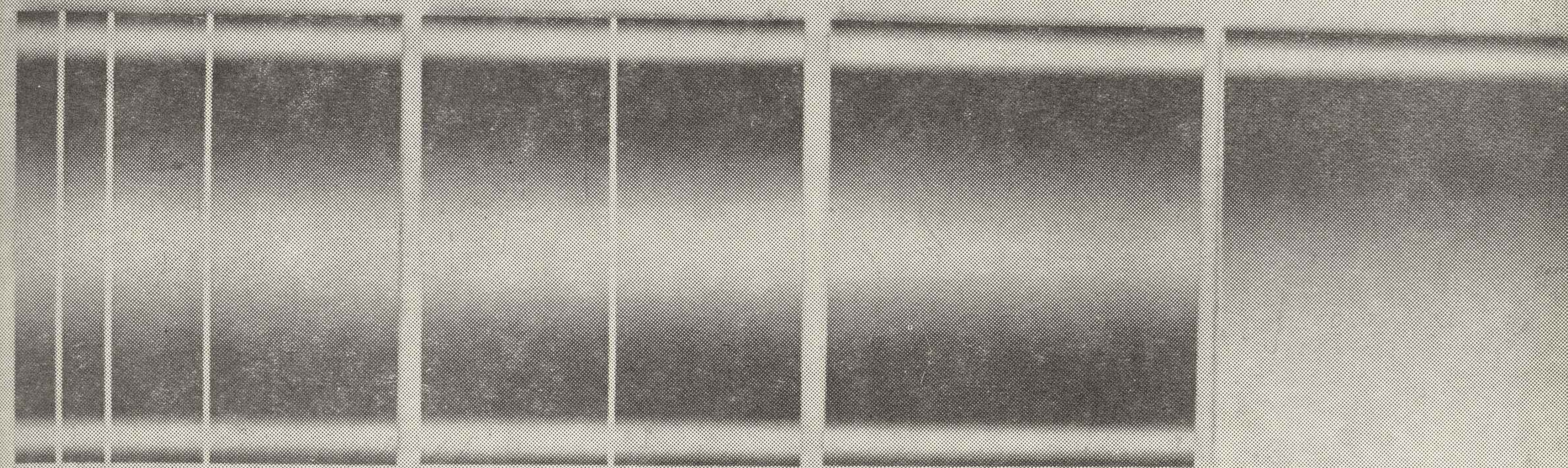
- 1969 Lublana, Pannonia Biennale
- 1970 Wiedeń, Amerika Haus
- 1972 Buenos Aires, Art System
- 1974 Graz, VIII Internationalen Malerwochen
- 1975 Bonn, Neue ungarische Konstruktivisten
- 1979 Florencja – Mediolan, Arte figurativa cintemporanea ungherese
- 1982 Hamburg, Galerie Levy

Tamás HENCZE (1938)

- Struktura dynamiczna*, 1974, olej na płótnie, 240×120
wł. Muzeum króla Stefana
- Szereg 1-4*, 1976, olej na płótnie, 120×100
wł. Muzeum króla Stefana
- Czerwony obraz*, 1980, olej na płótnie,
wł. artysty

Tamás HENCZE, Struktura dynamiczna

Tamás HENCZE, Szereg 1-4

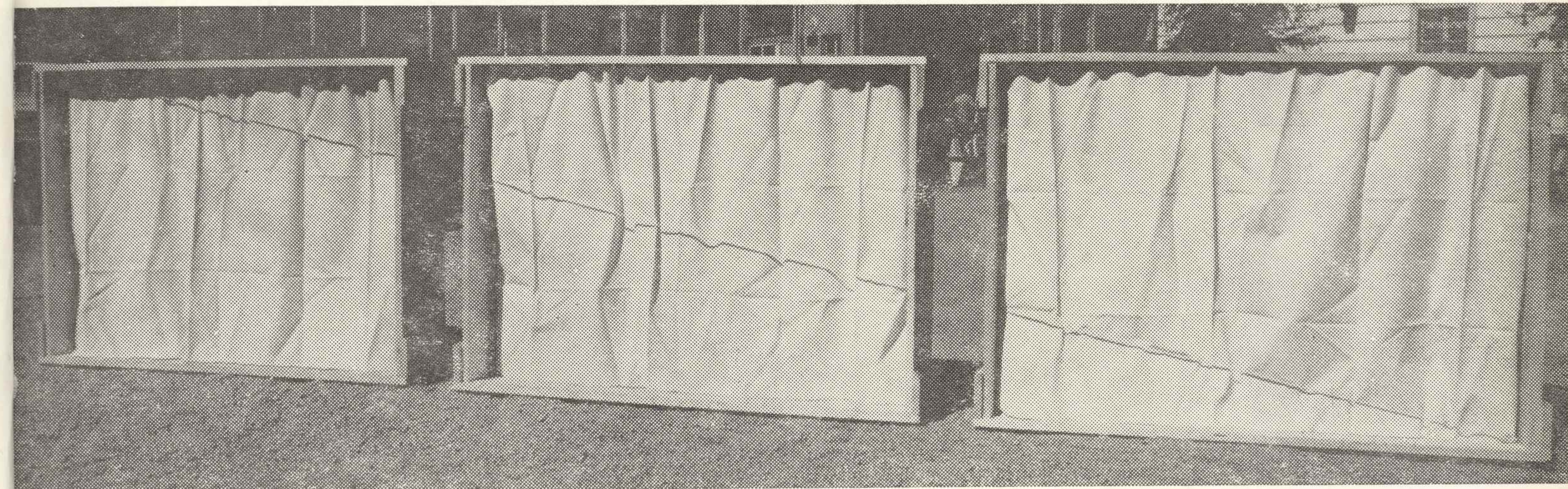
Początkowo studiował w Budapeszteńskiej Szkole Sztuki, a następnie w wiedeńskiej Akademii w latach 1964–65. W latach 1965–66 pracował w Paryżu, a w roku 1971 był stypendystą Folkwang Museum w Essen. Jest jedną z najbardziej interesujących postaci we współczesnej rzeźbie. Jego twórczość podąża osamotnioną drogą w sztuce węgierskiej. Za pomocą swych precyzyjnych odlewów gipsowych pragnie stworzyć rzeźby „niematerialne”. Często poszukuje związków między prawami optyki i plastyki.

Wystawy zagraniczne

1973 Paryż, Biennale Młodych
1981 Berlin

György JOVANOVIĆS (1939)

*Camera Obscura 1–3, 1976, gips, drewno,
szkło, tworzywa sztuczne, 90×130×30
wł. Muzeum króla Stefana*

György JOVANOVIĆS, Camera obscura

Studia w Budapeszteńskiej Szkole Sztuki ukończyła w roku 1958. Od tego czasu regularnie uczestniczy w wystawach krajowych i zagranicznych.

Przez rok (1962–63) przebywała we Włoszech. W r. 1963 zdobyła w Gubbio nagrodę za swe prace. Poza malarstwem i grafiką zajmuje się scenografią i projektowaniem kostiumów teatralnych. W swych obrazach poszukuje możliwości kształtowania przedmiotów w sposób plastyczny. Ostatnio interesuje się przede wszystkim wzajemnymi stosunkami barw i ich wpływem na przestrzeń. W swej twórczości szeroko wykorzystuje konwencję i kolorystykę sztuki ludowej.

Wystawy zagraniczne

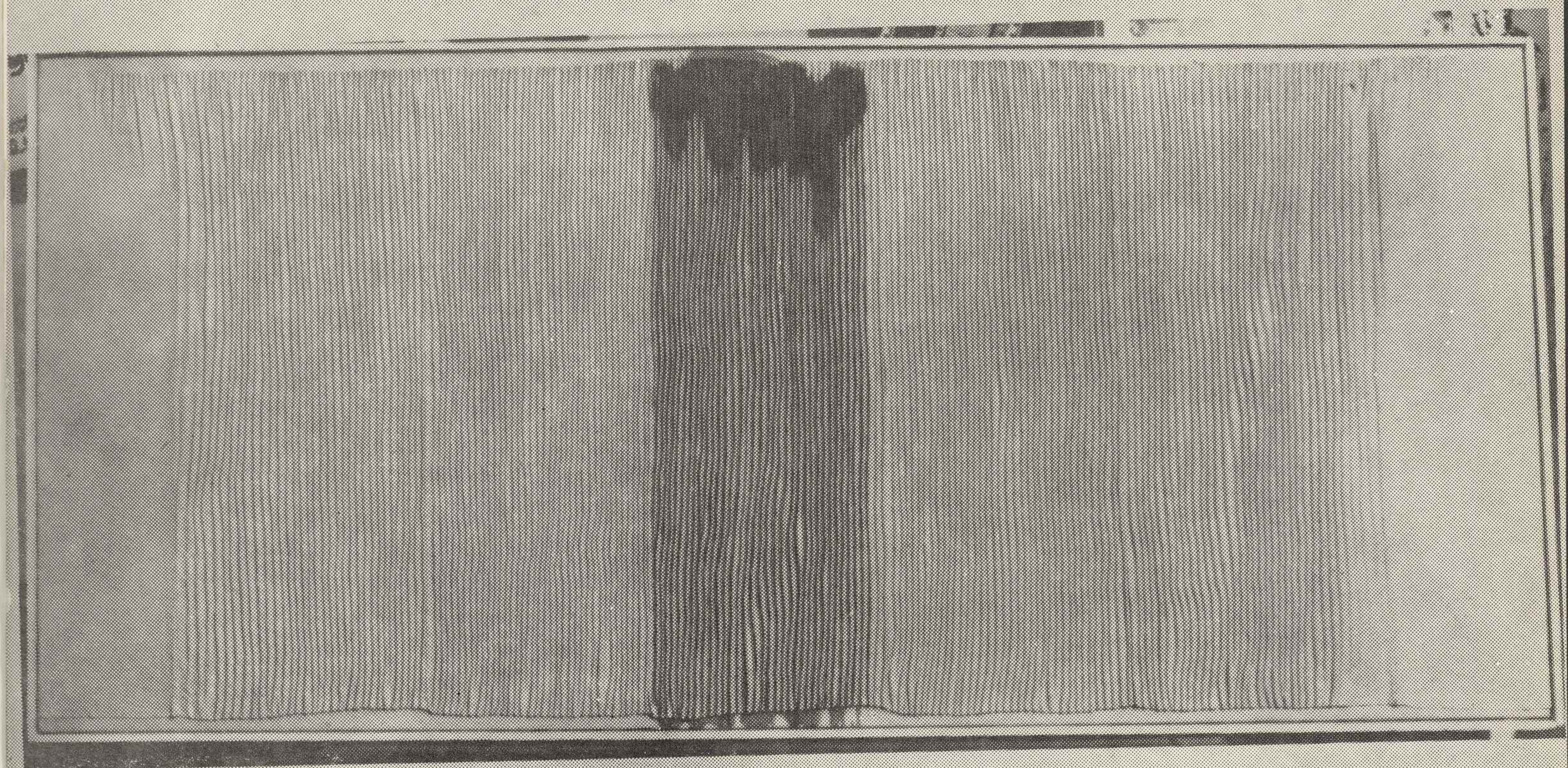
- 1978 Warszawa, Instytut Kultury Węgierskiej
1979 Florencja – Mediolan, Arte contemporanea figurativa ungherese

Ilona KESERÜ (1933)

*Odbicie w lustrze, 1969, olej na płótnie,
140×100*

*Duży wesoły obraz, 1970, olej na płótnie,
135×180*

wł. Muzeum króla Stefana
*Krwawy obraz, 1977, olej na płótnie,
80×180*
wł. Muzeum króla Stefana

ILONA KESERÜ, Krwawy obraz

ILONA KESERŰ,
Odbicie w lustrze

EI KAZOVSKIJ (1948)

W latach 1970–77 studiowała w Budapeszteńskiej Szkole Sztuki. Układa „instalacje”, wymyślone pokoje wypełnia przedmiotami o własnej mitologii tworzącej związki skojarzeniowe między nimi. Jej pokoje są skomplikowane i kolorowe, nieodparcie sugerując obecność artystki. W 1982 r. otrzymała nagrodę Smohay Fund w Székesfehérvár.

Wystawy zagraniczne

- 1976 Duisburg, Studio of Young Artists
- 1979 Sofia, Triennale Malarstwa
Norymberga, Triennale Grafiki
- 1982 Paryż, Biennale Młodych

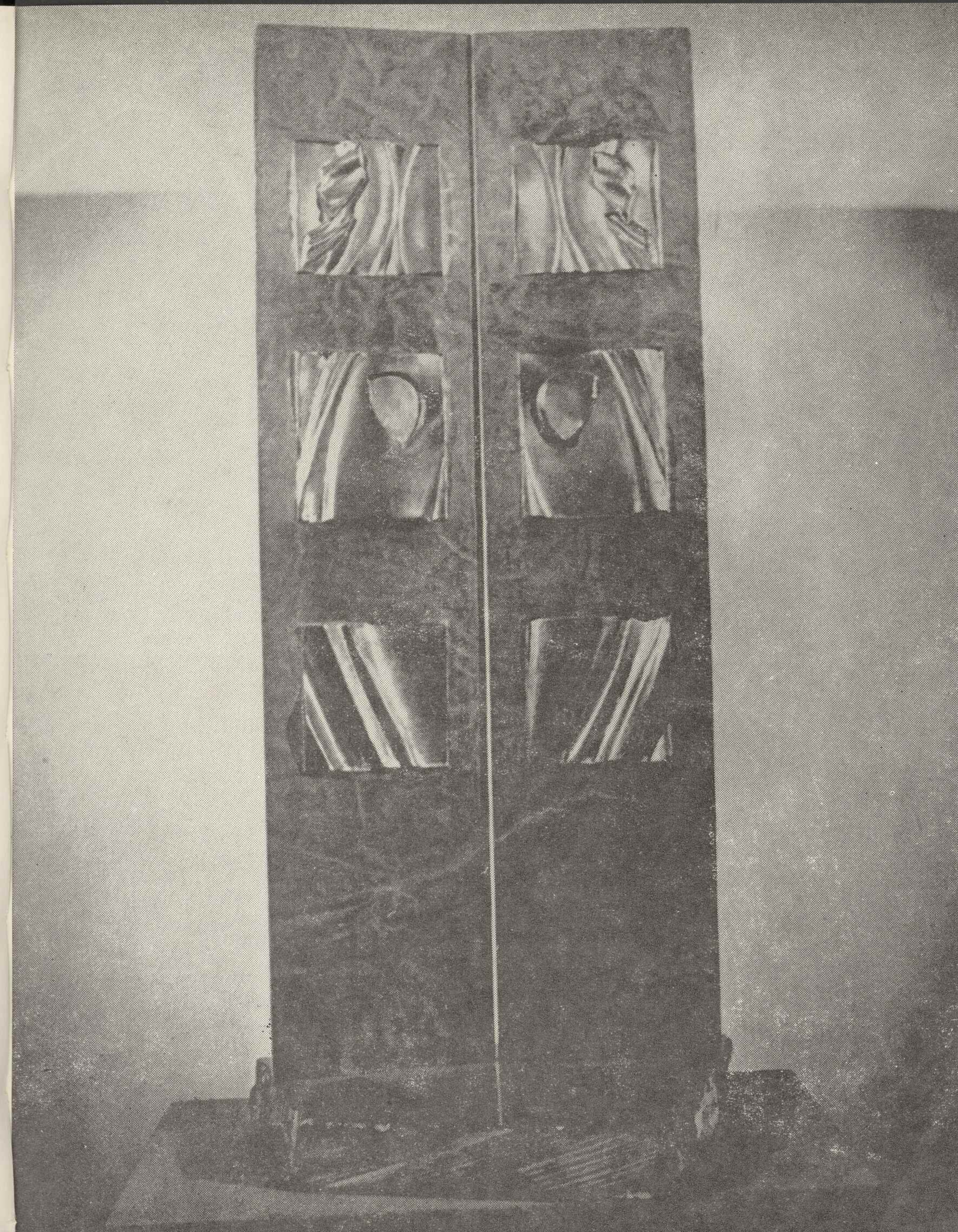
Studia rzeźbiarskie rozpoczął w Budapeszteńskiej Szkole Sztuki w roku 1949, następnie w latach 1951–57 studiował w Leningradzie. Dyplom uzyskał w Budapeszcie w r. 1957. Jego rzeźby często przypominają wykopane fragmenty dzieł starożytnych kultur i utrwalają ślady dawnych mitów.

Wystawy zagraniczne

1966 Wiedeń, Collegium Hungaricum
1972 Wenecja, Biennale
1982 Hamburg, Galerie Levy

András KISS NAGY (1930)

Nike I, 1972, brąz, wys. 26
wł. artysty
Telemark, 1972, brąz, kamień, wys. 35
wł. artysty
Brama II, 1978, brąz, wys. 57,5
wł. Muzeum króla Stefana

András KISS NAGY,
Brama II

András KISS NAGY,
Nike I

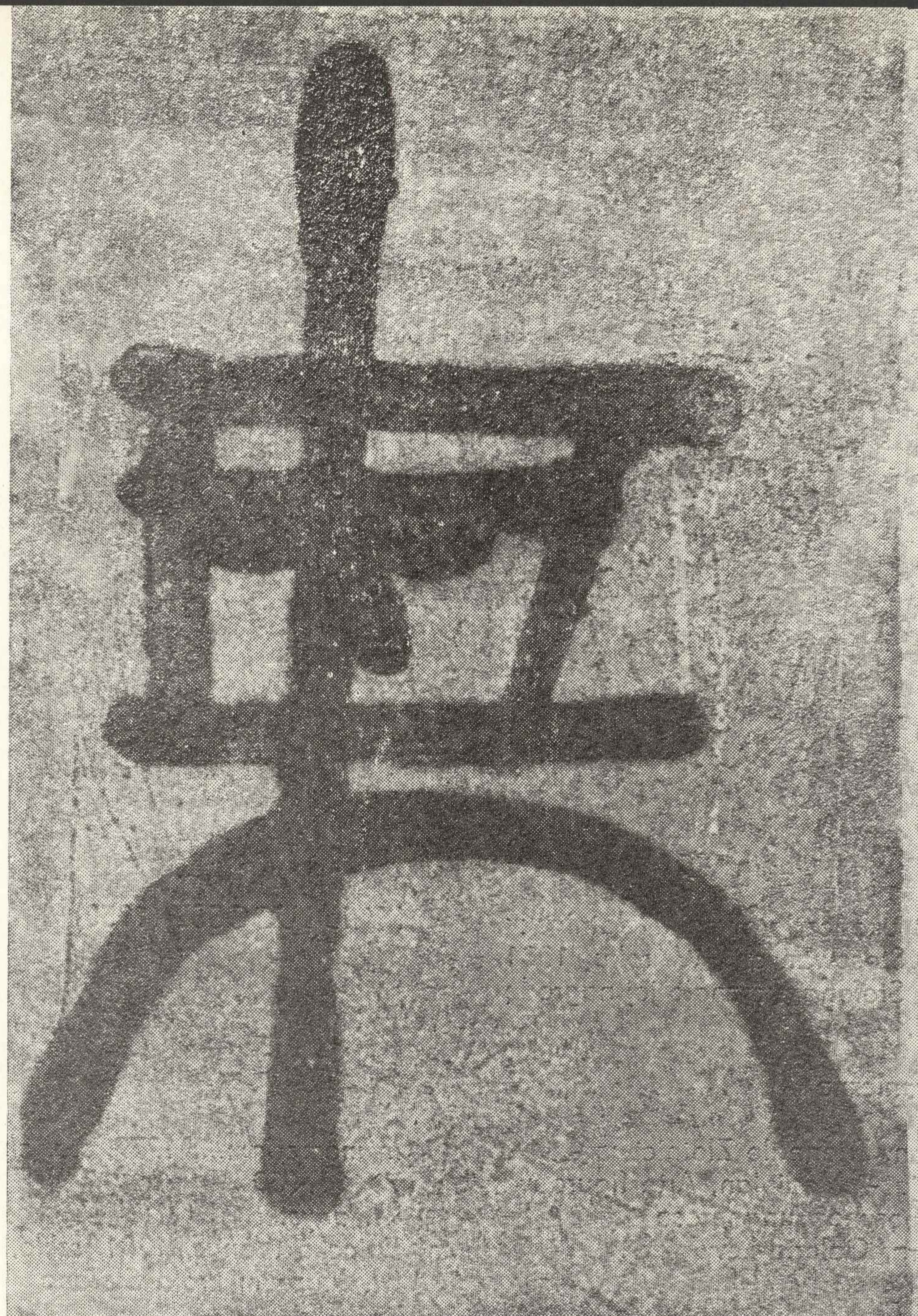
Jeden z największych mistrzów sztuki węgierskiej XX wieku. W latach 1925–28 studiował w Budapeszteńskiej Szkole Sztuki. W roku 1930 przyłączył się do awangardowej grupy Lajosa Kassáka. W latach 1931–32 pracował w Paryżu i w Holandii. W roku 1935 osiedlił się w Szentendre koło Budapesztu. W sąsiedztwie zbierał motywy ludowe, z których komponował swoje obrazy. W latach 1946–49 był członkiem grupy nowoczesnych artystów pod nazwą Szkoła Europejska. W latach 1949–56 pracował dalej po przejściu na rentę. Muzeum króla Stefana zorganizowało jego pierwszą wielką wystawę w r. 1965. Poza malarstwem zajmuje się również montażem i filmem. Artyści neoawangardy lat sześćdziesiątych uznają go za swego mistrza.

Dezső KORNISS (1908)

Czerwono-niebieska kaligrafia, 1959, lakier, papier, 40×228
wł. Muzeum króla Stefana
Kaligrafia, 1960, lakier, papier, 50×70
wł. Muzeum króla Stefana
MET 63, 1963, lakier, papier, 13,5×5,5
wł. Muzeum króla Stefana
MET 63, 1963, lakier, papier, 12×7,7
wł. Muzeum króla Stefana
MET 15, 1964, lakier, papier, 23×24
wł. Muzeum króla Stefana

Dezső KORNIS

Dezső KORNIS

W roku 1973 ukończyła wydział złotnictwa Szkoły Sztuk Stosowanych. W roku 1981 Muzeum króla Stefana przyznało jej nagrodę Smohay Fund.

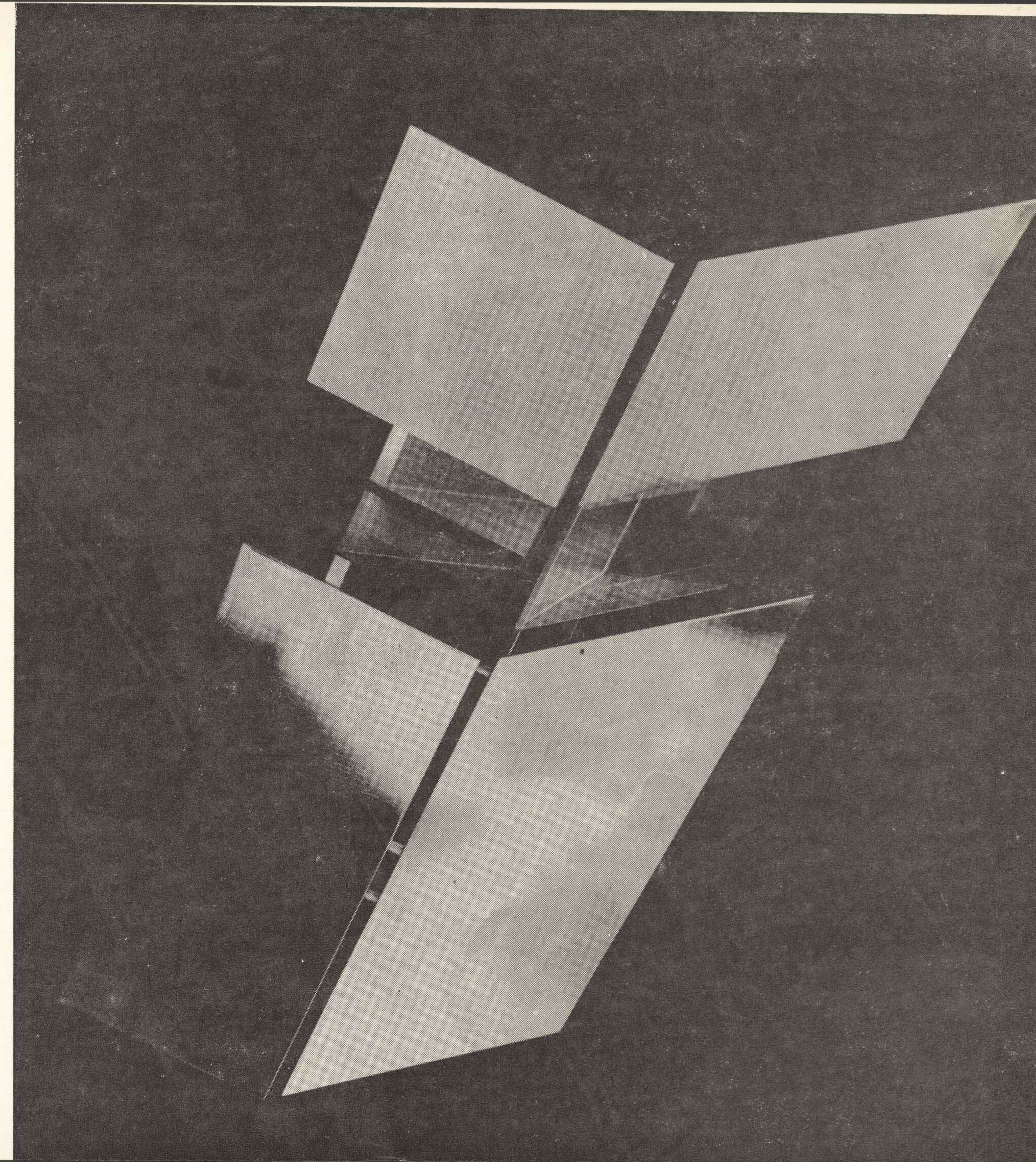
Wystawy zagraniczne

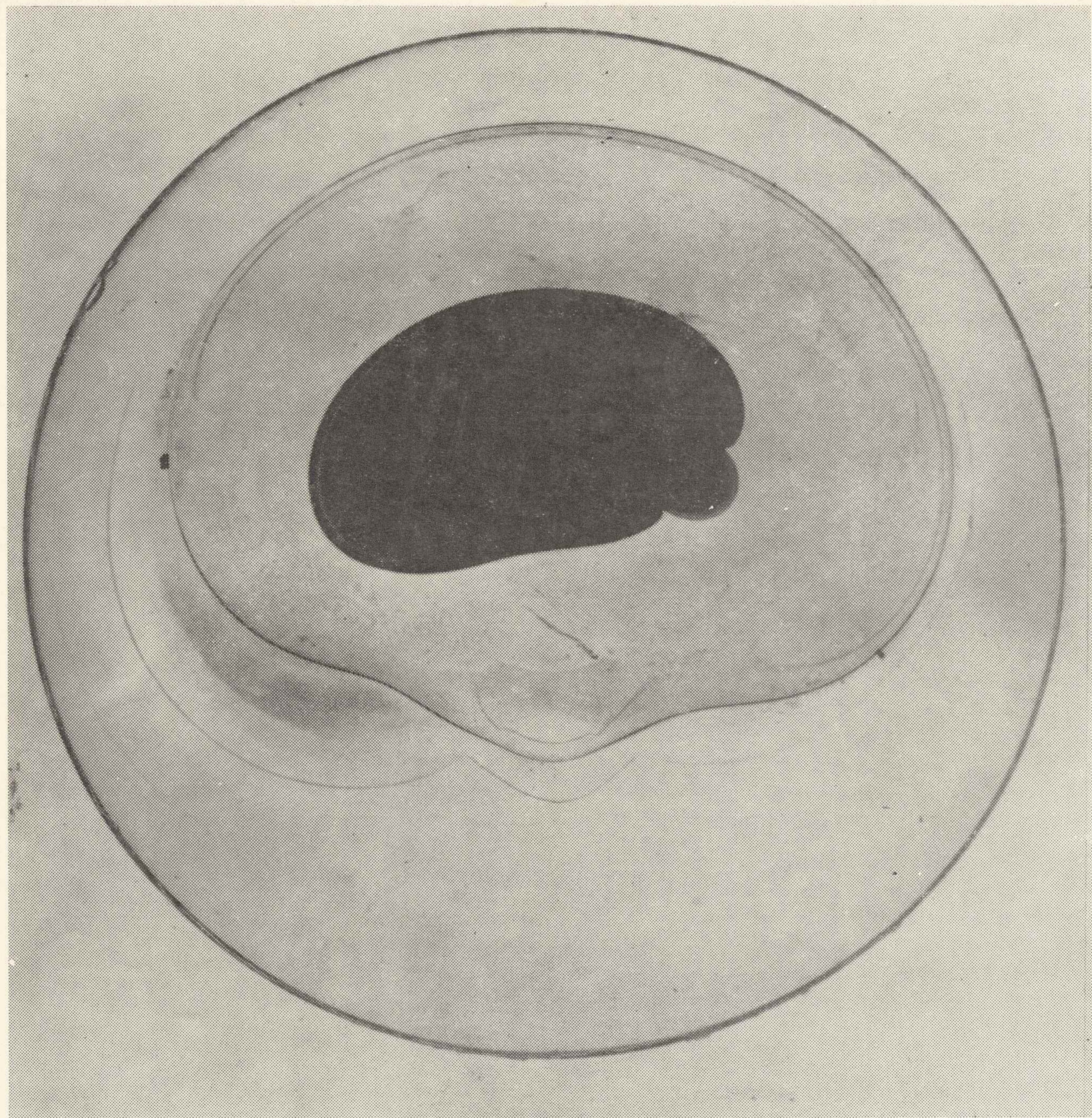
1976 Mediolan, Triennale Złotnictwa
1979 Florencja – Mediolan, Arte figurativa contemporanea ungherese
1982 Hamburg, Galerie Levy
1983 Essen

Mária LUGOSSY (1950)

In memoriam..., 1979, stal chromowa, plexi,
7×14×50
wł. artystki
Dziecko Wenus, 1981, szkło, rtęć, stal, Ø12
wł. Muzeum króla Stefana

Mária LUGOSSY,
In memoriam...

Mária LUGOSSY, Dziecko Wenus

W latach 1964–68 studiował wzornictwo przemysłowe w Budapeszteńskiej Szkole Sztuk Stosowanych. Początkowo projektował maszyny do uprawy winorośli oraz kolorystykę fabryk samochodów i traktorów. Wykłada wzornictwo w Szkole Sztuk Stosowanych od roku 1974.

Wystawy zagraniczne

- 1973 Frechen, Kunstverein
- 1974 Fredrikstad, Norge Internasjonel Grafik Biennale
- 1975 Kraków, Międzynarodowe Biennale Grafiki
Bonn, Neue ungarische Konstruktivisten Jyväskylä, Museo Aalto
- 1977 Kraków, Międzynarodowe Biennale Grafiki
- 1979 Florencja – Mediolan, Arte figurativa contemporanea ungherese
- 1982 Hamburg, Galerie Levy

András MENGYÁN (1945)

Dydaktyka form, 1976, akryl na płótnie, 120×120

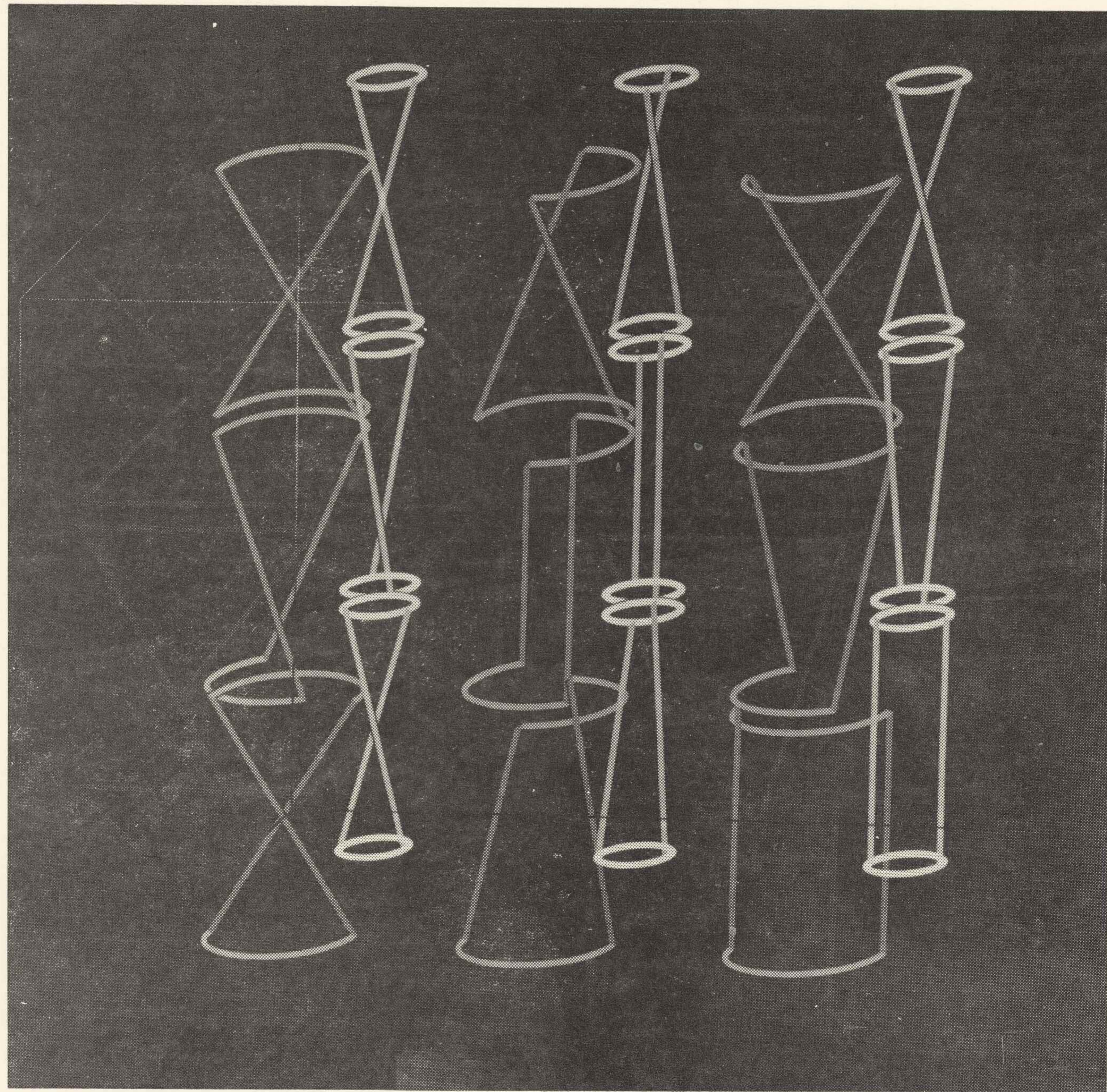
wł. Muzeum króla Stefana

Dydaktyka form, 1977, akryl na płótnie, 180×180

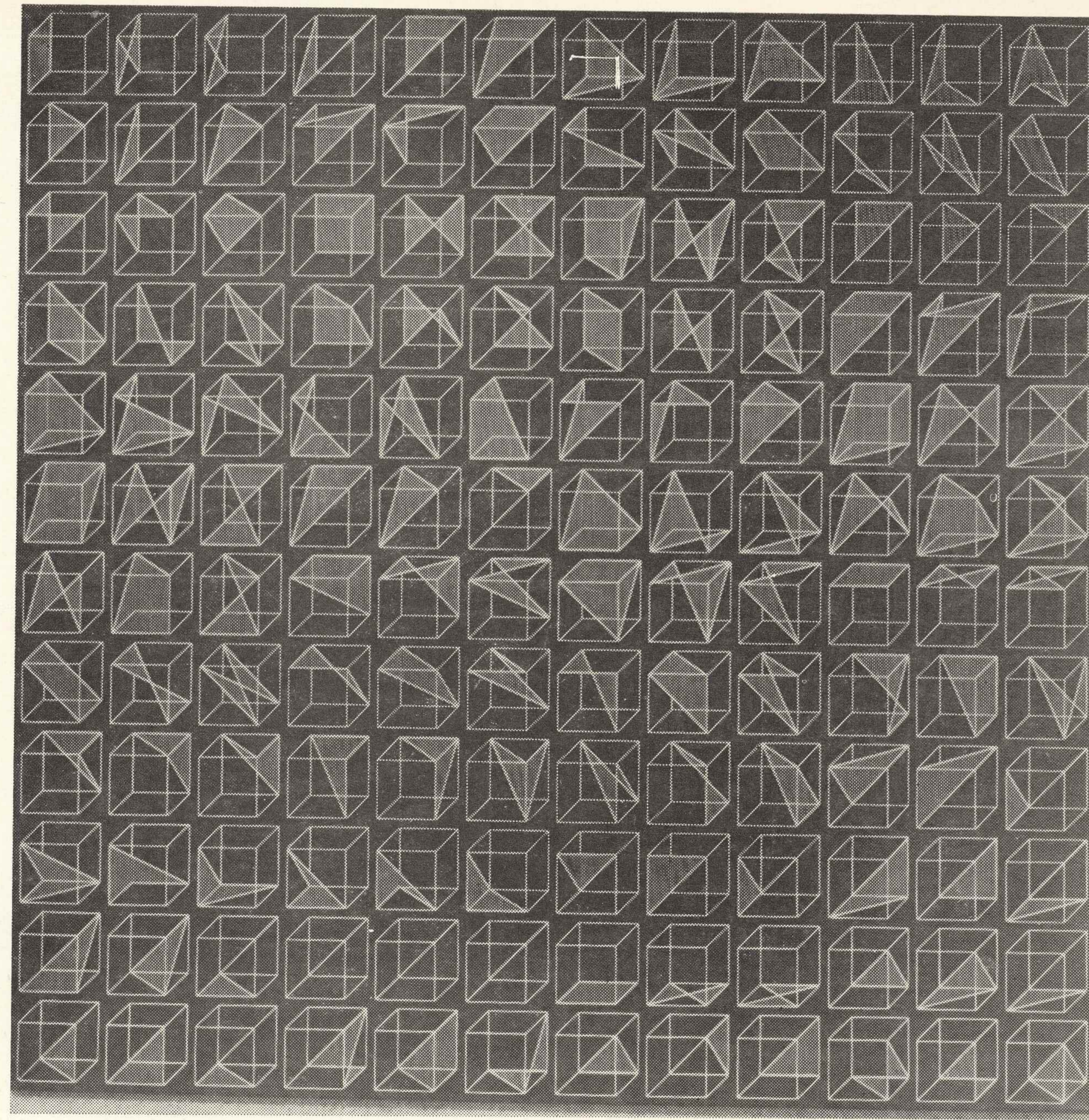
wł. Muzeum króla Stefana

Programy wizualne IV/1, 1980, akryl na płótnie, 120×120

wł. artysty

András MENGYÁN, Didaktyka form

András MENGYÁN, Programy wizualne 1

Studiował w Budapeszteńskiej Szkole Sztuki w latach 1957-63. Na początku lat sześćdziesiątych malował liryczne obrazy abstrakcyjne, a następnie zaczął interesować się coraz bardziej strukturami geometrycznymi. W roku 1980 w jego karierze dokonał się wielki zwrot – powrócił do spontanicznego gestu w malarstwie.

Wystawy zagraniczne

1968 Stuttgart, Galerie Müller

Kolonia, Kunstmarkt

1969 Karlove Vary, Concretists

1970 Oldenburg, Sechs ungarische Künstler

1972 Vechta, Kunstverein

1973 Frechen, Kunstverein

1981 Berlin, Neue Galerie

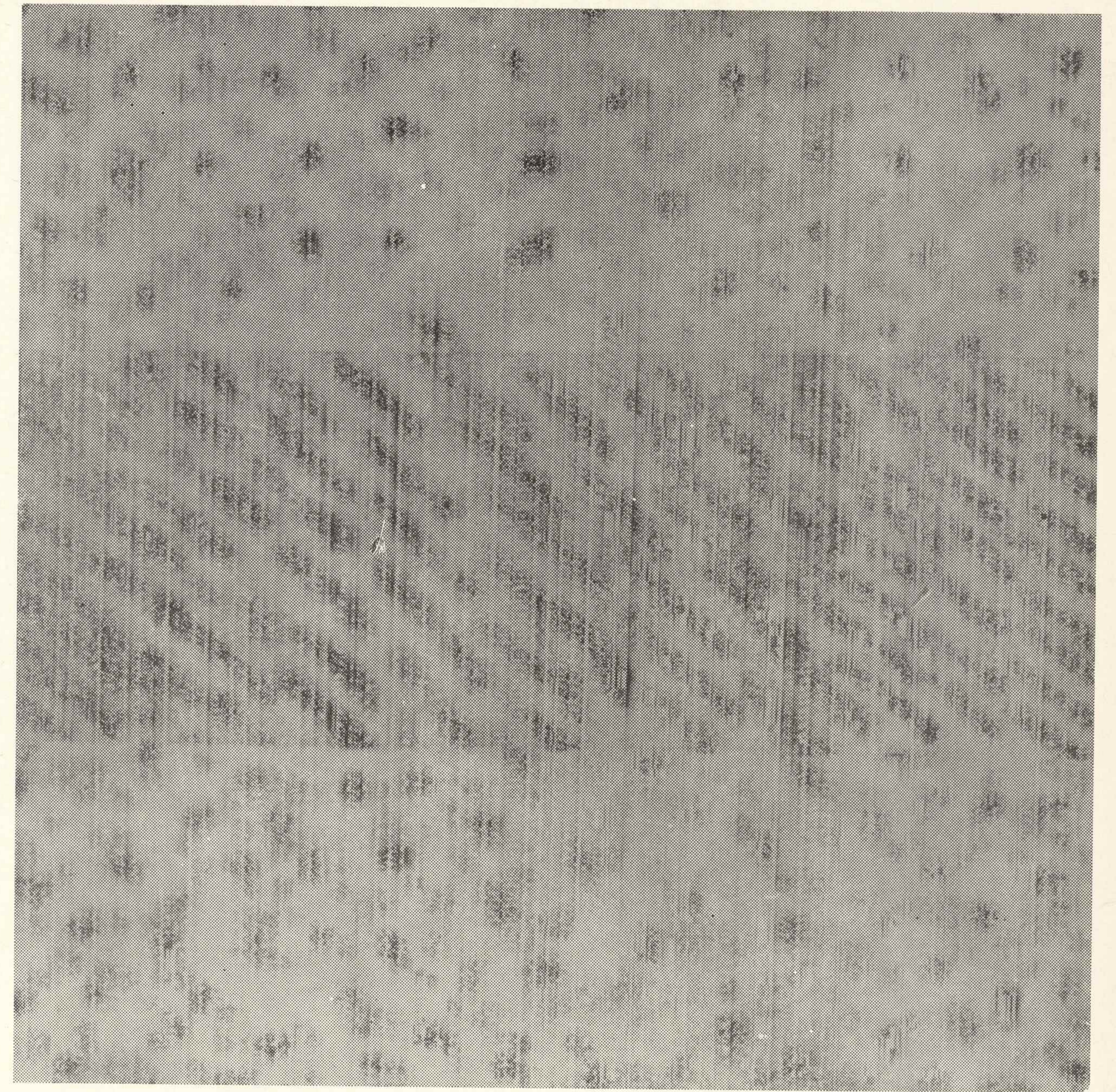
1982 Augsburg, Galerie Vagel

István NÁDLER (1938)

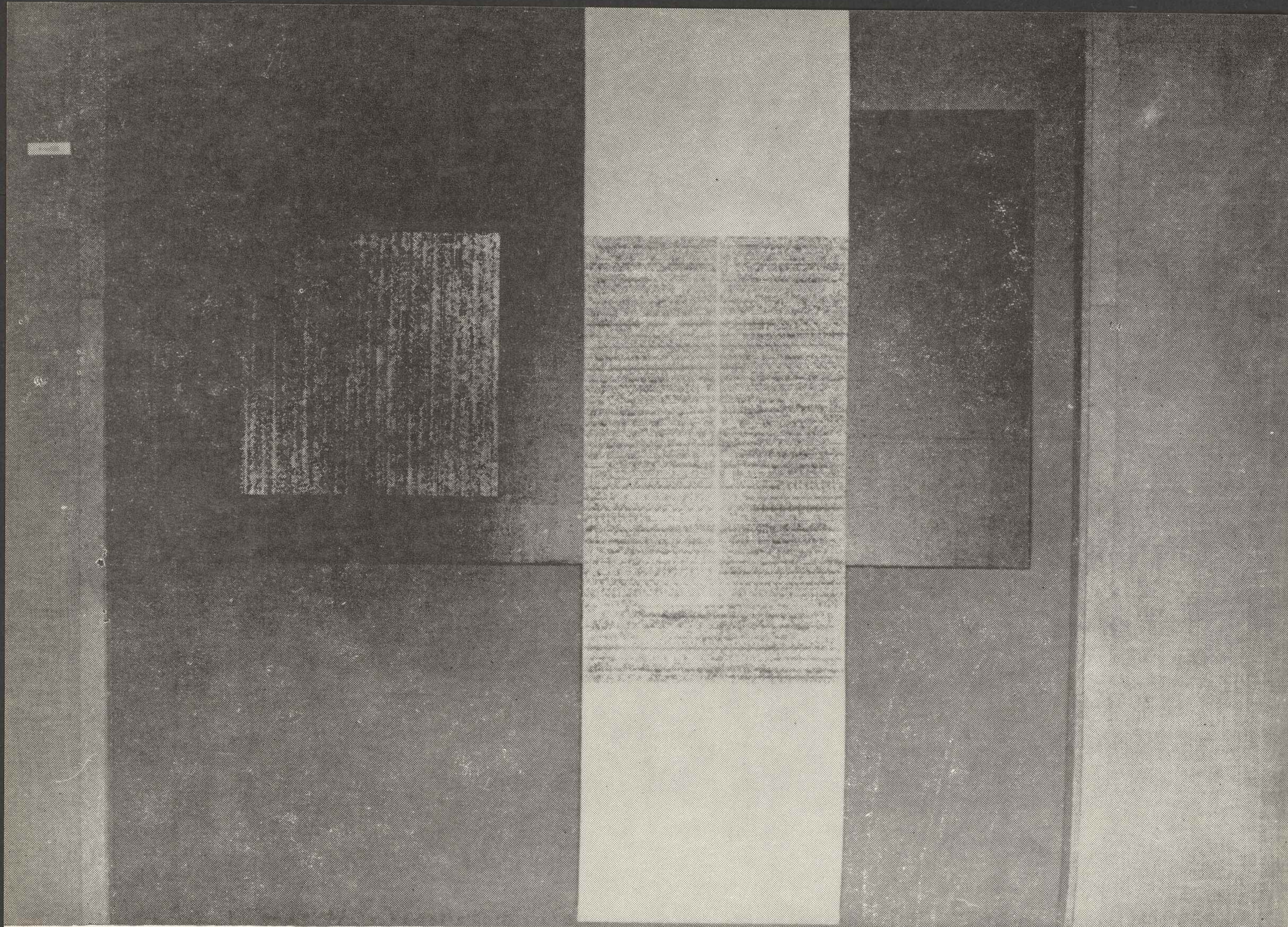
Wiadomość dla Malewicza I, 1981, akryl na płótnie, 200×200

Wiadomość dla Malewicza II, 1981, akryl na płótnie, 200×200

Wiadomość dla Malewicza III, 1981, akryl na płótnie

István NÁDLER, *Wiadomość dla Malewicza II*

István NÁDLER, Wiadomość dla Malewicza III

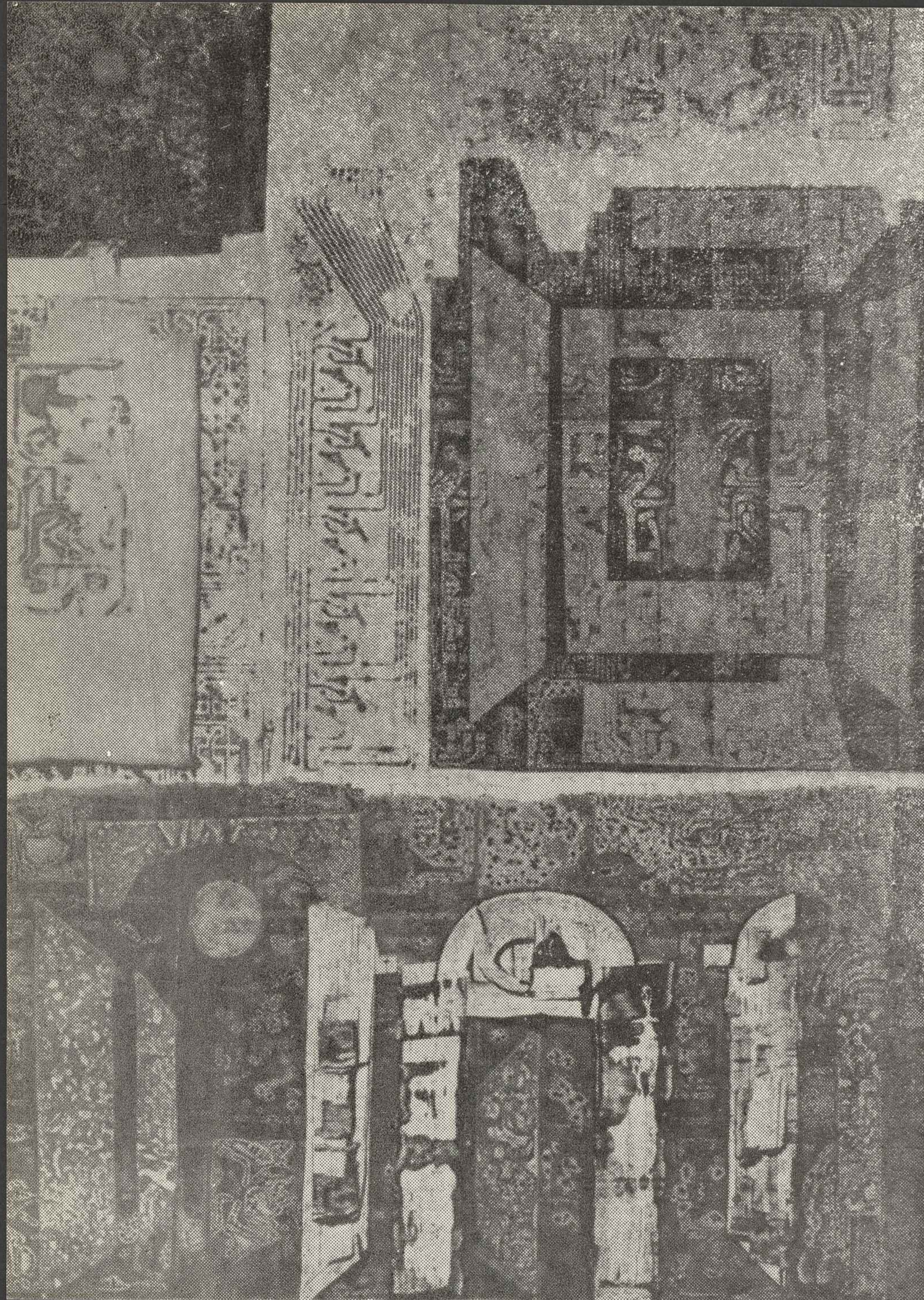
W latach 1946–51 studiowała w Budapeszteńskiej Szkole Sztuki. Początkowo malowała kompozycje surrealistyczne. Po praktykach w Pradze i w Bułgarii zajęła się malowaniem ikon oraz motywami starych cmentarzy żydowskich i hebrajskimi napisami. W latach 1960–78 była projektantką w Państwowym Teatrze Lalek. W Muzeum króla Stefana znajduje się największa część jej spuścizny.

Wystawy zagraniczne

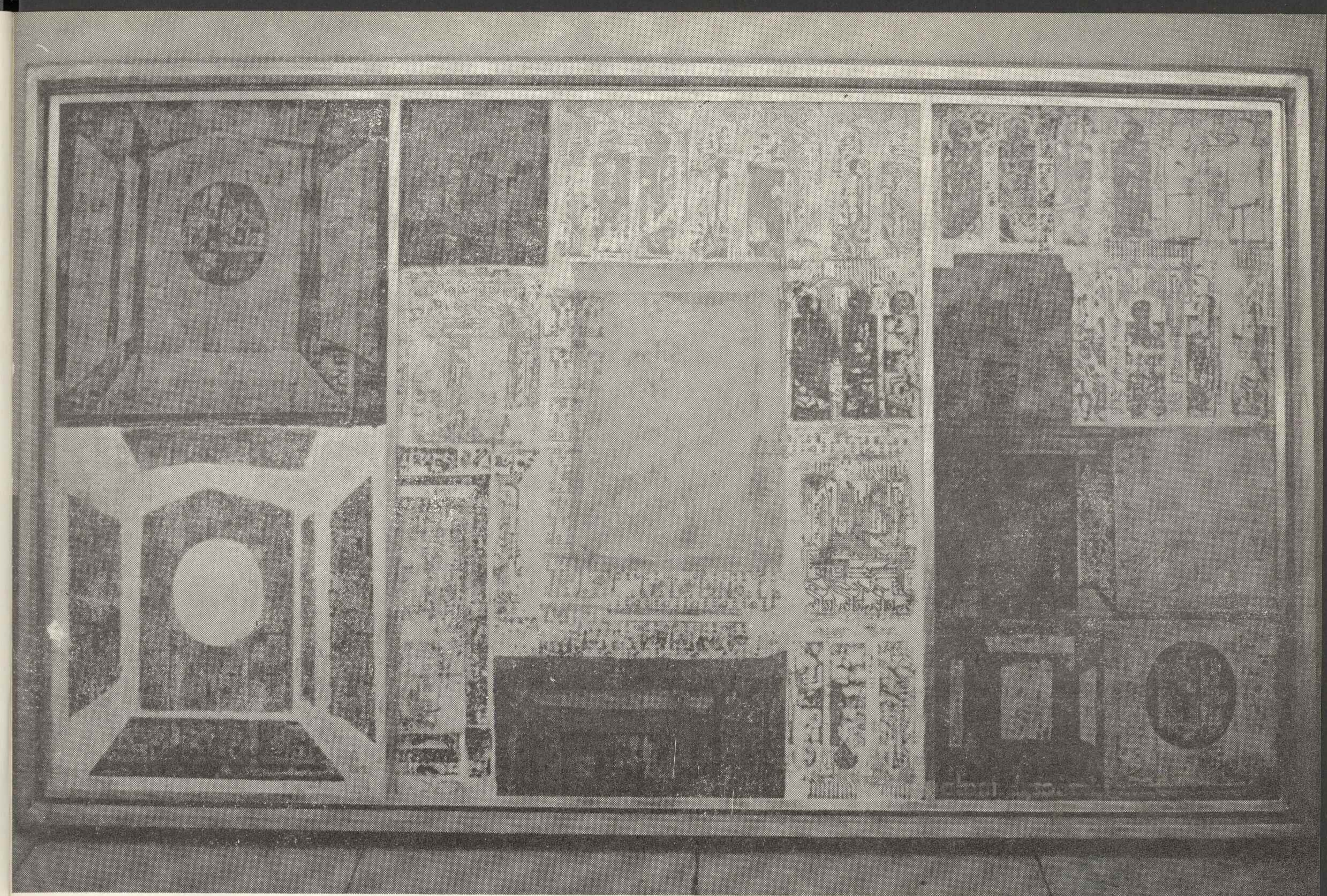
- 1966 Tel Awiw
- 1970 Paryż, Musée Galliera
Rzym, Galleria Babuino
- 1971 Dortmund, Współcześni Artyści Węgierscy
- 1975 New Delhi, Międzynarodowe Triennale Malarstwa
- 1977 Warszawa
- 1979 Florencja – Mediolan, Arte figurativa contemporanea ungherese
- 1982 Hamburg, Galerie Levy

Lili ORSZÁG (1926–1978)

- Obraz wschodni, 1967, olej na płycie pilśniowej, 70×63
wł. Muzeum króla Stefana
- Pismo, 1967, olej na płycie pilśniowej, 49,8×60
wł. prywatna
- Place w Pompejach, 1970, olej na płycie pilśniowej, 70×49
wł. prywatna
- Rzymskie głowy, 1970, olej na płycie pilśniowej, 70×51,5
wł. prywatna
- Brama wszystkich tajemnic, 1972, olej na płycie pilśniowej, 174×155
wł. Muzeum króla Stefana
- Strofy I–III, 1974, olej na płycie pilśniowej, wł. Muzeum króla Stefana

Lili ORSZÁG,
Place w Pompejach

Lili ORSZÁG, Strefy I-III

Faint, illegible text or bleed-through from the reverse side of the page, possibly containing a title or description of the drawing.

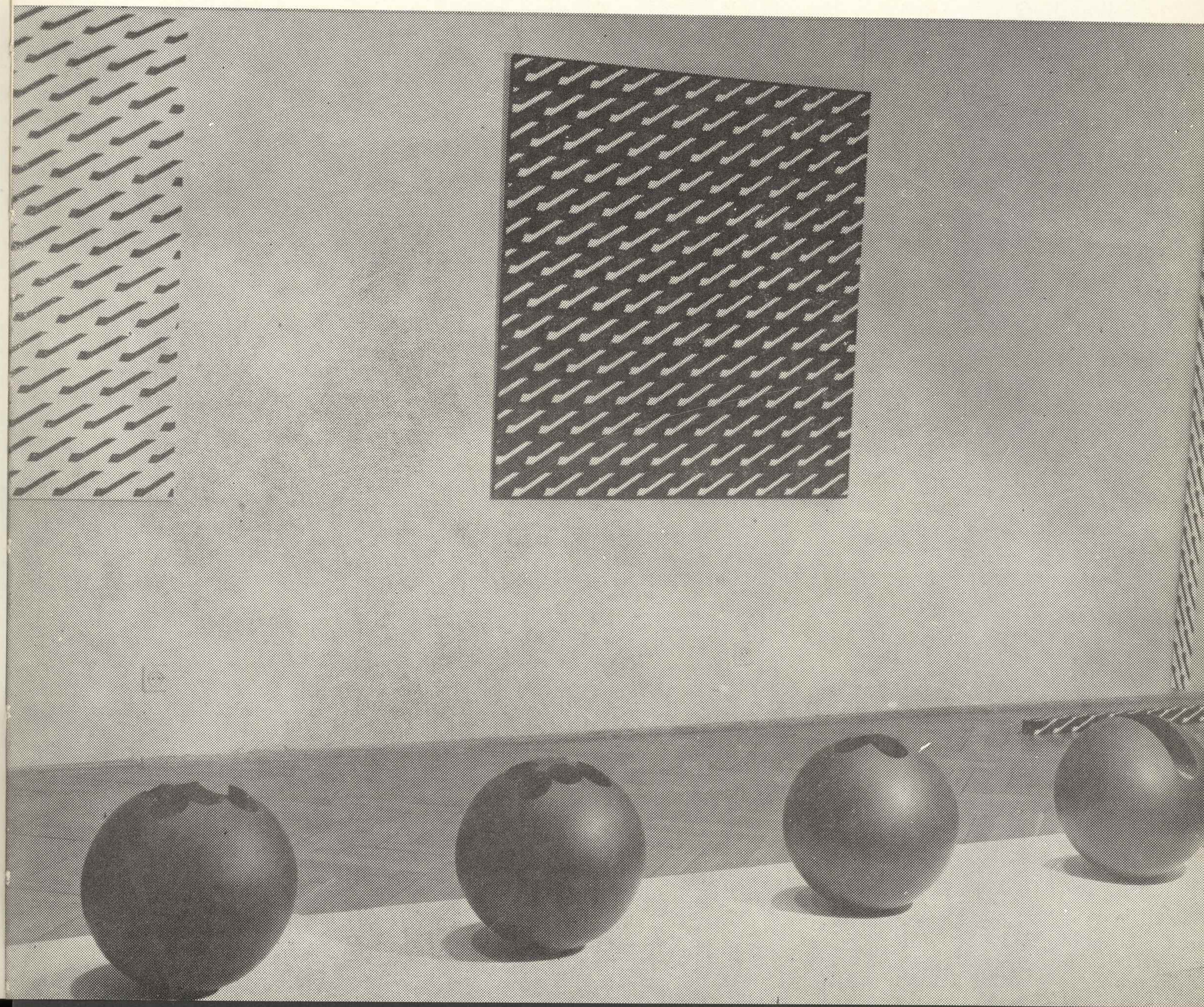
W 1959 ukończył malarstwo w Budapeszteńskiej Szkole Sztuk Stosowanych. Początkowo uprawiał malarstwo figuralne oraz projektował mozaiki i gobeliny. Od 1967 r. zaczął stopniowo przechodzić od sztuki dwuwymiarowej do trójwymiarowej.

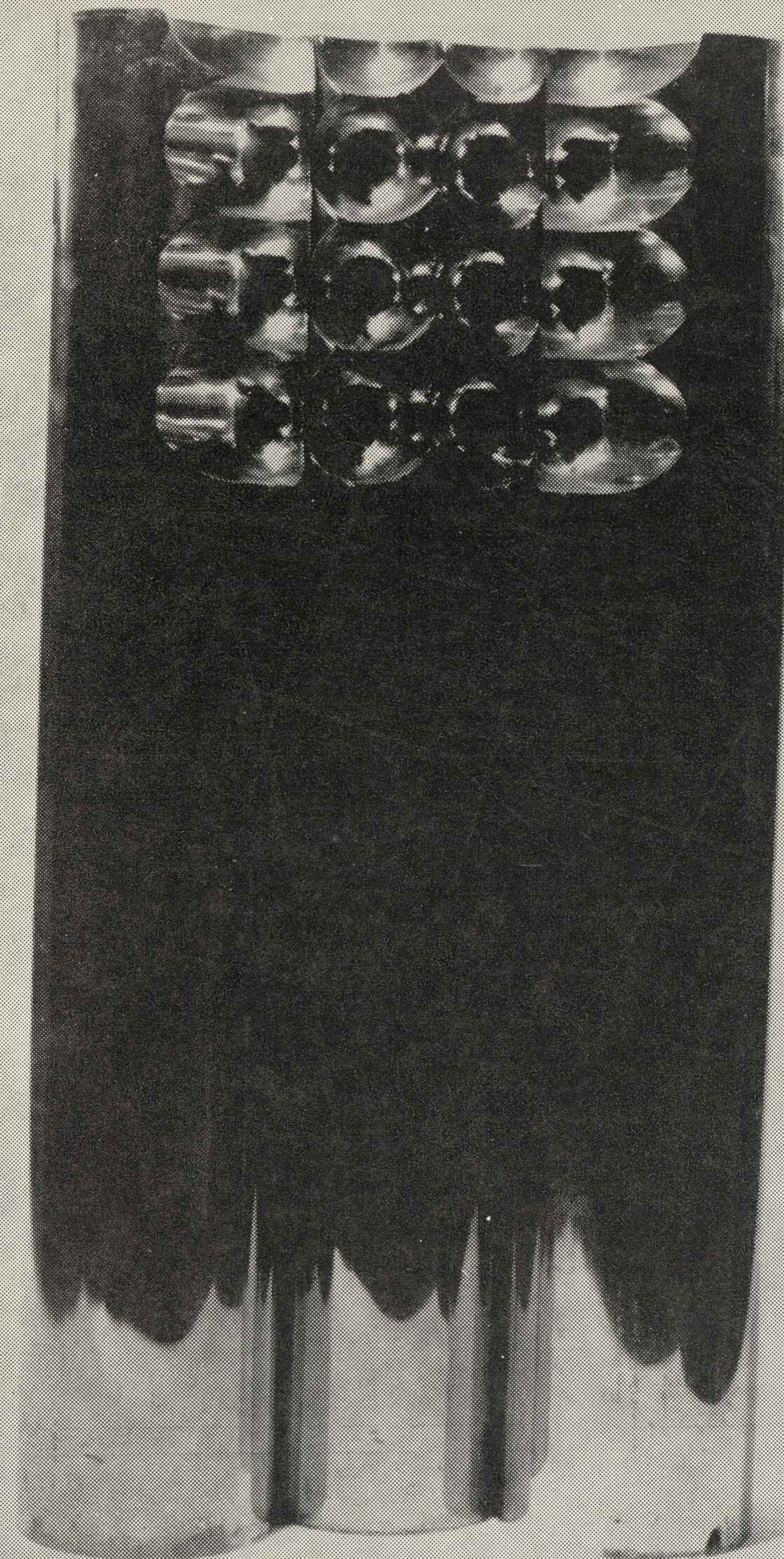
Wystawy zagraniczne

1977 Duisburg
1979 Florencja – Mediolan, Arte figurativa contemporanea ungherese
1982 Hamburg, Galerie Levy

László PAIZS (1935)

Trzyzęściowa rzeźba z brązu, 1980, 60×10
wł. artysty
Kule 1-4, 1976, poliester, Φ 40
wł. Muzeum króla Stefana

László PAIZS,
Trzyczęściowa rzeźba z brązu

Już w jej wczesnych, niewielkich płaskorzeźbach w drewnie pojawił się problem, który nieprzerwanie rozwijała w swej twórczości od roku 1966: związek między człowiekiem a przestrzenią. Początkowo wyrażała się w niewielkich rzeźbach z brązu. Później kształtowała postać ludzką i jej otoczenie również w naturalnych rozmiarach. Często używała tworzywa syntetycznego pod nazwą hungarocell. Jego biel i plastyczność sprawiają, że jej rzeźby wyglądają jak dziwne pomniki. W 1974 roku stworzyła swą ogromną kompozycję, znajdującą się w Muzeum w Székesfehérvár. Jej spuściznę można oglądać na stałej ekspozycji w Muzeum im. króla Stefana.

Wystawy zagraniczne

- 1966 Wiedeń, Collegium Hungaricum
- 1967 Antwerpia – Middelheim, Openluchtmuseum
- 1972 Antwerpia, Kunstakademie Gandawa, Kulturzentrum
- 1975 Lucerna, Kunstmuseum
- 1979 Florencja – Mediolan, Arte figurativa contemporanea ungherese
- 1982 Wenecja, Biennale
Hamburg, Galerie Levy

Erzsébet SCHAÁR (1908–1975)

- Perspektywa z brązu*, 1967, brąz, wys. 33 wł. Muzeum króla Stefana
- Trzy ściany*, 1968, brąz, miedź, wys. 36,8 wł. Muzeum króla Stefana
- Wejście do jaskini*, ok. 1969, brąz, wys. 17,3 wł. Muzeum króla Stefana
- Postać w bramie*, ok. 1969, brąz, wys. 2,5 wł. Muzeum króla Stefana
- Przestrzeń wewnętrzna II*, 1969, szkło brąz, wys. 30 wł. Muzeum króla Stefana
- Wejście do jaskini z postacią*, 1969, brąz, wys. 23 wł. Muzeum króla Stefana
- Pielęgniarki*, 1970, aluminium, wys. 35 wł. Muzeum króla Stefana
- Między dwoma lustrami*, 1972, szkło brąz, wys. 25 wł. Muzeum króla Stefana

Erzsébet SCHAÁR,
Trzy ściany

Erzsébet SCHAÁR,
Przestrzeń wewnętrzna II

W latach 1946–50 uczyła się w Średniej Szkole Sztuk Stosowanych w Budapeszcie, następnie ukończyła Szkołę Sztuk Stosowanych.

Od końca lat sześćdziesiątych była znaną projektantką tkanin dla przemysłu tekstylnego. Jej tkaniny wełniane, wykonywane specyficzną techniką, miały w sobie wiele z secesji.

Od połowy lat siedemdziesiątych coraz bardziej interesowała się grafiką, pisaniem, fotografią i konceptualnym wykonywaniem przedmiotów.

Wystawy zagraniczne

- 1975 Paryż, Galerie Sin' Paora
- 1979 USA, Cortland University
Sidney, Biennale
- 1980 Hilversum
- 1982 Isrlorn

Zsuzsa SZENES (1931)

Koperta I–III, 1981, sitodruk, 70×50

wł. Muzeum króla Stefana

Schemat pakowania, 1976, płótno, różne

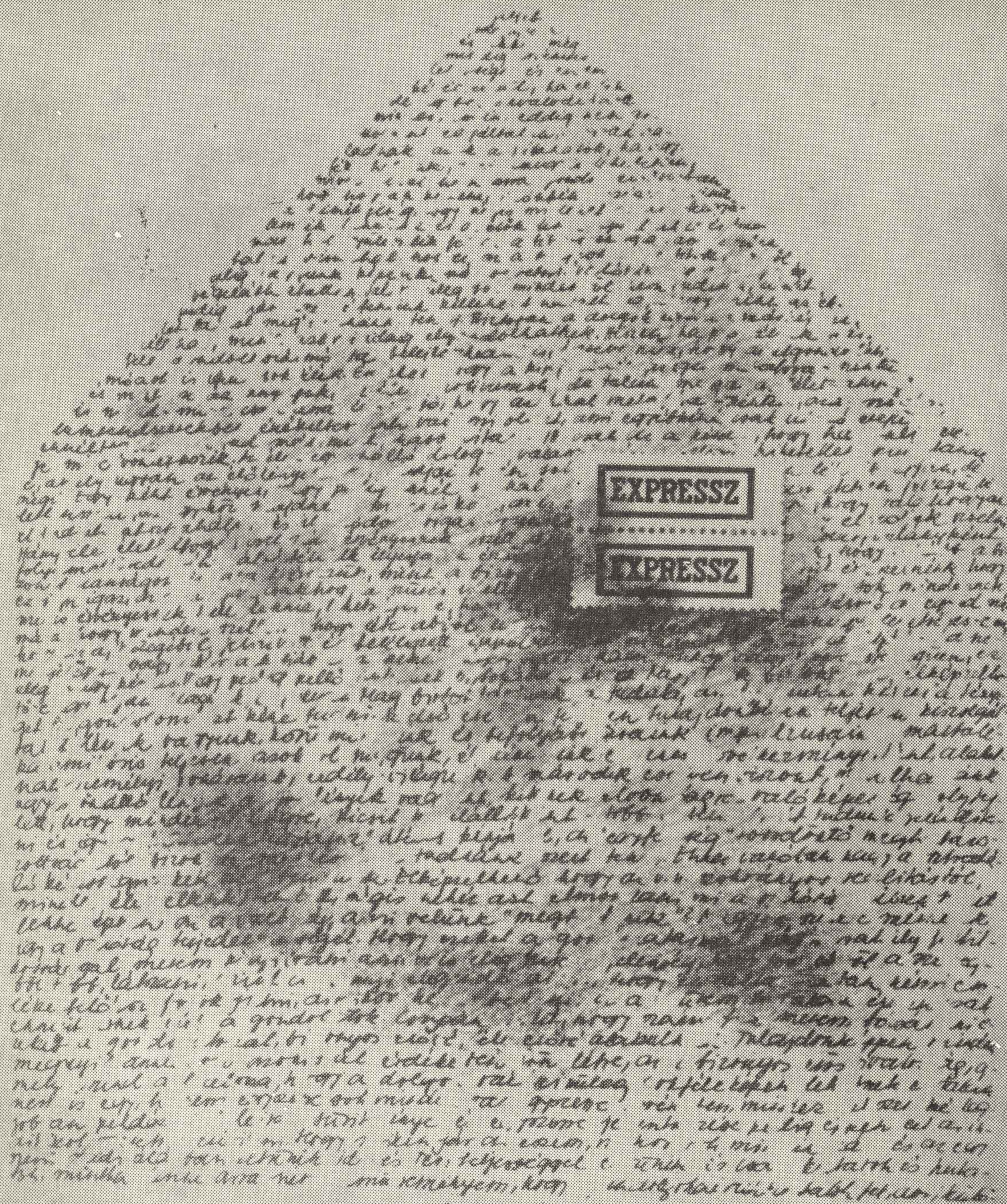
materiały

wł. prywatna

Apteczka, 1978, płótno, gaza, 12×12×8

Futrał na cegłę, 1976, wełna, cegła,

25×13×8

Zsuzsa SZENES,
Koperta II

Zsuzsa SZENES, Schemat pakowania

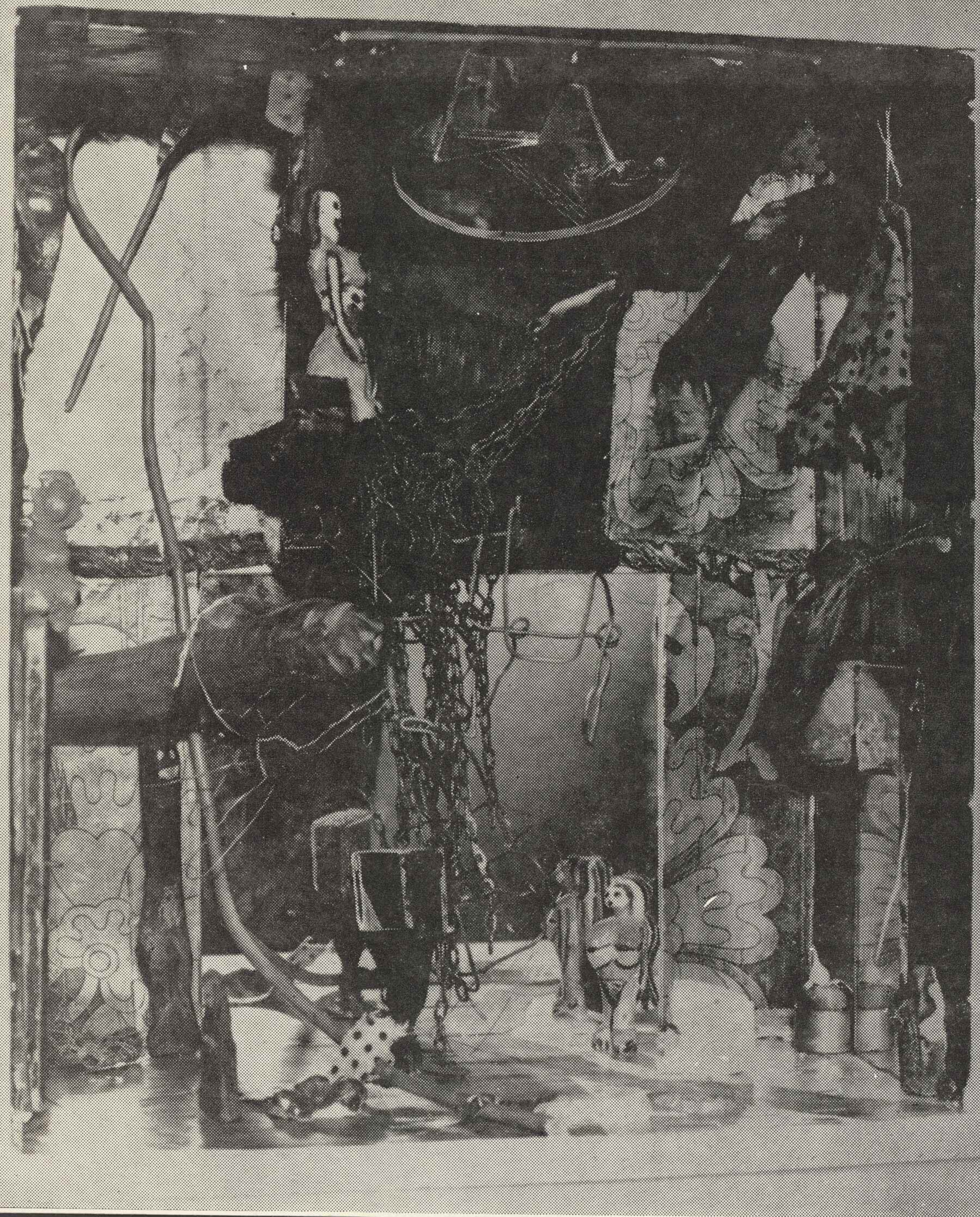
Mieszka w Székesfehérvár. W latach 1961–66 studiował w Budapeszteńskiej Szkole Sztuki. W swych przeważnie ironiczno-groteskowych obrazach o mistrzowskim rysunku przedstawia postacie ludzkie, wydarzenia z życia codziennego, przeszłość historyczną, zjawiska i przedmioty. Sposobem widzenia i przedstawiania przypomina pokolenie węgierskich nowelistów z połowy lat siedemdziesiątych.

Wystawy zagraniczne

- 1967 Czeskie Budziejowice, Kraków
- 1979 Florencja – Mediolan, Arte figurativa contemporanea ungherese
- 1982 Hamburg, Galerie Levy

Péter UJHÁZI (1940)

*Kryjówka czarownic, 1981, technika mieszana, 32×16×29
wł. artysty*

Péter UJHÁZI,
Kryjówka czarownic

Wczesne rzeźby reprezentują styl neoklasycy i novocento. Od początku lat trzydziestych szedł za przykładem węgierskich rzeźbiarzy-ekspresjonistów. Od połowy lat sześćdziesiątych w swych niewielkich rzeźbach coraz bardziej podkreśla strukturę poprzez poziome ułożenie warstw szkieletu, przez co równocześnie osiąga większe zobiektywizowanie kompozycji.

Szklęm zajął się około roku 1970, Warstwowość szkła pokrywającego zbrojenie również podkreśla strukturę tych niewielkich rzeźb.

W kraju stoi kilka jego dużych rzeźb i pomników.

Wystawy zagraniczne

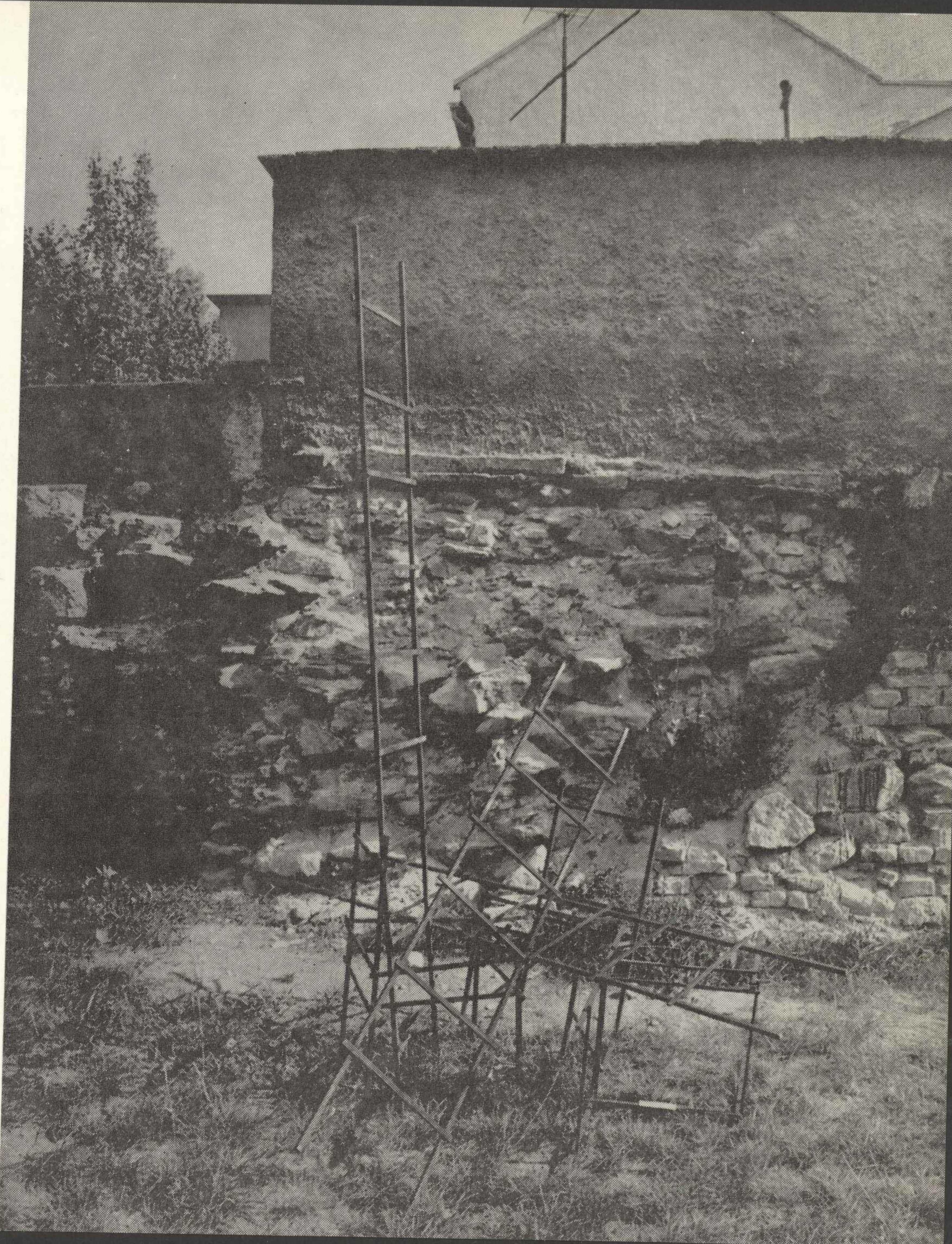
- 1929 Wenecja, Biennale
- 1966 Paryż, Galerie Ledoux
- 1967 Wiedeń, Collegium Hungaricum
- 1968 Wenecja, Biennale
- 1969 Antwerpia – Middelheim, Openluchtmuseum
- 1979 Florencja – Mediolan, Arte figurativa contemporanea ungherese
- 1982 Hamburg, Galerie Levy

Tibor VILT (1905)

- Klown z kwiatem, 1949, brąz, wys. 28 wł. Muzeum króla Stefana*
- Zaduma, 1968, brąz, wys. 170 wł. Muzeum króla Stefana*
- Drabiny i krzesła, 1974, żelazo, wys. 260 wł. Muzeum króla Stefana*

Tibor VILT,
Klown z kwiatem

Tibor VILT,
Drabiny i krzesła

Tłumaczenie tekstów z języka angielskiego: Marek Cegiela
Opracowanie redakcyjne katalogu: Helena Szustakowska
Zdjęcia: Ferenc Gelencsér
Projekt plakatu: Stanisław Kluczykowski
Projekt okładki: Stanisław Kluczykowski
Opracowanie graficzne: Józef Tyc

Drukarnia Narodowa Zakład 6
Kraków, ul. E. Orzeszkowej 7
Zam. 362/83. Nakład 1.000. T-17/2283

